

தார்பீஸ்

ஒரு நாள்

துப்பாக்கிகள் என்னை மீட்டினிக்கும்

பண்ணிவிடும். ஒரு வெளியாளால்
அல்ல, இந்த என் சமூகத்தின்

Rajani
காப்பியத்தில் ஒருவாள் ஒரு
மகனால் - என் வாழ்வோடும்

வரலாற்றோடும் பிணைந்த இந்த

மண்ணின் மகள் ஒருத்தியால் இந்தக்

சாவு என்னை வந்து சேர்க்கும்".

குடமுருட்டியாறும்,
குஞ்சுப் பரந்தன் வெளியும்
மணலையும்,
வெறுமையையும் சுமந்தன...

முசி வீசுகிற சோனகத்தை எதிர்த்து
முக்கி முட்டை சுமந்தனர்
மனிதர்.

மா

ஆற்றாமையை வெல்ல
ஆறெனப் பெருகும் வியர்வையில்
குனித்தனர் மனிதர்.

று

ஒரு குழியில் சரிந்து
தசை நாரை முறுக்கி
முட்டை நிமிர்த்தி
மறுகுழியில் சரிய
உதவிக்கும் ஆனில்லாத
நன்னிரவுகளில்
வானத்து நட்சத்திரங்கள்
வந்து சமை தாங்கும்.

ட

நு

நீள் தொலைவில்
மனக் கண்ணில்
தெரிகிற சிறு குடில்,
எரியப்போகும் அடுப்பு,
மழலைகளைக் கையணைத்து
காத்திருக்கும் கண்மணியான் ...

க

ர்

கால் எலும்புகள் மொறுமொறுக்க
தன்னாத சுமையுடன்
நகர்வர் மனிதர்
நம்பிக்கை ஒன்றே குறியாக.

வு

**

பாவலன் (ஈழம்)

வாசகர்

கடிதங்கள்

கலம் 44இல் கடலோடிகளின் தலையங்கத்தைக் காணவில்லை. மற்றும் அட்டைப்படத்திற்கான விளக்கமும் இல்லை. அட்டைப்படம் எனக்கு இரண்டு அர்த்தத்தைத் தருகிறது.

கடலோடிகள் மேல் தூக்குக்கயிறு உசலாடுகிறது.

தூண்டிலை எவராவது மிதித்தால் அவர்களுக்கு மேல் தூக்குக் கயிறு தொங்கும்.

அர்த்தம் 1இற்கும் தலையங்கம் இல்லாமைக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம்...?!

பத்திரிகை என்ன கருத்தைக் கூறினாலும் சலிப்படைய வைக்கும் பசனங்களைத் தவிர்த்து வாசகரின் வாசிப்பைத் தூண்டும் விதத்தில் சுலபமாக எழுதப்படவேண்டும். அந்த வகையில் கலம் 44 சிற

ப்பானது.

"கனவை மிதித்தவன்" நன்றாக உள்ளது. ஆரம்பத்திலிருந்து படிக்காத குறையைத் தவிர. இதுவரை வந்தவற்றைப் புத்தகமாக்கினால் என் போன்ற இடையிலிருந்து வாசிப்பவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கும்.

- இராஜன் முருகவேல்

*
*

நீங்கள் மிகவும் கற்பனைவளம் நிரம்பியவராயிருக்கிறீர்கள்!. தமிழரின் போராட்டத்தில் நிர்ப்பந்தமாய் பிணைக்கப்பட்டுள்ள தற்கொலைச் சமூகத்தை குறிப்பதாகவே அவ் அட்டைப்படம் எமக்கு அர்த்தம் தருகிறது.

தலையங்கம் பற்றி முன்பும் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். சென்ற கலத்தில் நாங்கள் எழுத இருந்த கருத்தை ஏனைய ஆக்கங்கள் கொண்

டிருந்தன.

*

*

சென்ற கலத்தில் வெளியான அனிச்சா எழுதிய "இங்கே கன்னி கழிக்கப்படும்" என்ற கவிதைமூலம் எமது சமூகத்தில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாண மத்தியதர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பெண்களின் வாழ்க்கையின் மையமாக திருமணம் அமைவதும் அதற்காக முன்பின் அறிமுகமில்லாத ஒருவருக்கு பெருமளவில் சீதனம் கொடுத்து வெளிநாடுகளுக்கு பெண்களை அனுப்புவதும் வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. "இதற்கப்பால் என்ன? ஒரு...தாலி, நகை, கூறையுடன் ஒரு" எனும் வரிகள் இதை மேன்மேலும் தெளிவாக்குகின்றன. "இங்கே கன்னி கழிக்கப்படும்" எனத் தலையாங்கம் இட்டதன் மூலம் எமது சமூகத்தில் நடைபெறும் அதிகமான திருமணங்கள் மன ஒற்றுமையை முதன்மைப்படுத்தாது ஆண்களுக்குச் சாதகமான முறையில் பாலியற் தேவைகளுக்காகவே நடைபெறுகின்றன என்பதையும் இக் கவிதை அழகாகச் சித்தரிக்கிறது.

- உமா

*

*

சுமக்க முடியாத கல்லைத்
தூக்கிறவன் ஈற்றில் தனது

காலில் போட்டுக்கொள்கிறான்.

ராஜீவ்காந்தி கொலையில் தூண்டிலுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கவாய்ப்புண்டு என்ற சந்தேகக் கண்ணோட்டம் இக் கடிதத்தில் சிறிதளவும் விழுந்துவிடக்கூடாது என்ற ஜாக்கிரதை உணர்விற்கு மிகவும் மிகவும் முக்கியத்துவமளித்து பின்னையார் சுழி போட (16.06.91 வீரகேசரி வாரமலரில் மலரன்பன் எழுதிய பின்னையார் சுழி என்ற தரமான சிறுகதையைப் படிக்கும் வாய்ப்பு இங்கு எத்தனை வாசகர்களுக்குக் கிடைக்கப் போகிறது) பேணையை வில்லங்கப்படுத்துகிறேன்.

போராட்டமென்பது கொல்லுதலும், அம் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில் கோழி, கோகோ கோலா அடிப்பதும் (கரிகாலன் கோகோ கோலா சின்னமணிந்த சீருடை போடுவது தெரிந்ததுதானே.) பிறவிப்பெரும் பயனாய் கருதும் கொடுர உளவியல் விகாரம் அதிகாரம் செலுத்தும்வரை மனிதநேசம், மனிதப் பண்பாடு செப்புக்காசு மட்டுமல்ல, அதற்கெதிராகக் குரல் கொடுத்தால் அது அம் மனிதர்களின் மரித்தோர் திருநாளுமாகும்.

தம்பியோ அல்லது பெரியய்யாவோ அல்லது டக்ளஸோ அல்லது எந்த இராணுவமாயிருந்தாலென்ன மனிதர்களின் மரணம்

நறித்து நாம் சந்தோசப்படமுடி
 யாது.சந்தோசப் பித்தேறிச் சாவ
 றற்கு நமக்கென்ன இந்திரர்கள்
 பந்தா ிரம் தந்து போனார்கள்
 ான்று ஒரு ஈழத்துக் கவிஞன் பாடு
 ாபோது அக் கவிஞன் வாழ்வின்
 ாதான நேசம் அனைத்து மரணங்
 ளுக்குமான எதிர் விமர்சனத்தை
 ண்வைக்கிறது. 80களிற்கு முன்னர்
 ிரேத ஊர்வலம் தெருவில்
 ாயின் நாம் ஒதுங்கி நின்று
 ணக்கம் செலுத்துதல் (கண்டிப்
 ணக் வீரவணக்கம் அல்ல) எமது
 ியர் பண்பாடு.

ஆனால் தனிநபர் பயங்கர
 யாதத்தின் விபரீத விளைவுகளைப்
 ற்றி கிஞ்சித்தும் அவதானமும்,
 றுவுவருப்பும் இன்றி புதிய ஜனநாய
 கம் ரஞ்சன் விஜேரத்ன கொலை
 கு புரட்சிகரப் பயங்கரவாதம்,
 பால் சரியான தண்டனை எனக்

கைதட்டி விசிலடித்து தன்-
 நிலை-வினக்கம் அளித்ததும்,இப்
 போது ராஜீவ்காந்தி கொலைக்கு
 "இவர்கள் கவலைப்படப் போவதி
 ல்லை"என்றும்,ராஜீவின் கொலை
 யில் நன்மையுண்டு என்றும் எழு
 தப்போக,ஐரோப்பிய நாடுகள் எங்
 கும் புலிகள் இதைப் போட்டோக்
 கொப்பி எடுத்து வீடுவீடாக விநி
 யோகித்ததுமான தாற்பரியப் பின்
 னாளிகள் குறித்து நாம் நன்றாக
 அறிவோம்.

கொலையைத் தவிர வேறு
 எதிலும் விருப்பமில்லாத பயங்கர
 வாதக் குழுக்கள்,கொள்ளைக்
 கோஷ்டிகள்,கூலிக் கொலைஞர்கள்
 வளர்த்துவிடப்படும் எமது சூழலில்
 -முன்றாம் உலகநாடுகளில்-மனித
 இடுத்தலுக்கான சாத்தியம் இன்
 னும் எவ்வளவுகாலம் நம்பிக்கைய
 னிக்கக் கூடியது?

நுகைச்சுவை!

இந்தியாவுடன் தேவையில்லாமல் பகைத்
 துக்கொள்வதால் இலங்கைக்கு எதுவித
 ண்மையும் கிடைக்கப்போவதில்லை.இந்
 ியாவுடன் ஒத்துழைப்பதன் மூலம் எம
 கு இன்னும் பல நன்மைகள் கிட்டும்
 ண்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும்.
 ாராஜமன்றத்தில் EPRLF எம்.பி.
 ிரேமச்சந்திரன்)

புதிய ஜனநாயகத்தின் போட் டோக்கொப்பி பாணி அரசியல் இலங்கையின் சமூகப் பொருளா தார மாற்றத்திற்கு உதவப்போவதி ல்லை. அல்லது எம் தற்காலத்து அறிவிற்கு எட்டியவரை பஞ்சாப் மக்களும், அஸாம் மக்களும், போபா ல் மக்களும், ஈழ மக்களும் ராஜீவ் கொலைக்கு அமுமாட்டார்கள் என் பதை மாற்றிக் கவலைப்படப் போ வதில்லை என்று சிறு திருத்தம் செய்வதால் அதன் சாராம்சம் மாறப் போவதில்லை.

தூண்டில் தளது சுய தேடலை முடித்துக்கொண்டு தன்னை 50/60 சொற்களுக்குள் கண்டிப்பாக மேற் படாத சித்தாந்த யொக்கிற்குள்ளோ அல்லது கோஷ்டி வாதத்திற்கு ள்ளோ திணித்துக்கொண்டுள்ளதா என்று ஐயப்படாமல் இருக்க முடிய வில்லை.

இலங்கை அரசியலில் இருந்து மட்டுமல்ல, இந்திய அரசியலில் இருந்து மட்டுமல்ல, முன்றாம் உலக நாடு களின் அனைத்துப் பரப்புகளிலிருந்தும் துப்பாக்கிக் கலாச்சாரம் களையப்படவேண்டி யது இன்று உடனடியானதும் அவ சரமானதுமான பணியாக உள்ளது. எமது அடுத்த தலைமுறைக்காவது உயர்ந்த பண்பாட்டைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையில் தான் நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

கொலைகள் குறித்து சந்தோச ப்படும் முதல் மனிதர்களின் பிடியி லிருந்து நாம் வெகுதூரம் வந்து விட்டோம். கொன்று குதறுவதை மட்டுமே நமது தலைமுறைச் சிந் தனையின் அதி உயர்வீச்சாகக் கரு தப்படுவதற்கு மாறாக வெஞ்சன இயக்கத்தின் நவீன காலச் சிந் தனை எப்படி இருக்கின்றது என்ப தைப் பாருங்கள். கொலை செய்யப்படாத ஒருவெளியை நோக்கி நடப்பதற்கு அஞ்சும் மனிதப் பாதங்கள்

.....

.....

துப்பாக்கிகளைத் தூக்கி எறிந்த ஒரு யுகத்திடம் விசாரணை நடத்தும் மனித உரிமைகள் பற்றி நான் இன்னும் எழுதவில்லை.

- "விசாரிக்கப்படாத வாக்குமூலம்" முகமட் நகீபு (தினகரன் வாரமலர்)

- சுசன்

*

*

இவ் வாசகர் கடிதத்தில் உள்ள இரண்டு முக்கிய அம்சங்க ளில் ஒன்று ராஜீவின் கொலைக்கு தூண்டில் உரிய மரியாதை செலுத் தவில்லை என்பது. (இக் கருத்தை வேறு சில வாசகர்களும் நேரி லும், தொலைபேசி மூலமும் தெரி வித்திருந்தனர். ராஜீவ் கொலையை

அடுத்த புத்தகத்தில் கண்டித்து எழுதாவிட்டால் தான் தூண்டில் எடுப்பதைப் பற்றி யோசிக்கவேண்டும் என்று ஒருவர் சொன்னார்.) இரண்டாவது, புதிய ஜனநாயகத்தை போட்டோக்கொப்பி பண்ணி தூண்டில் எழுதியுள்ளது என்பது.

இன்றைய உலகில் நிலவும் மரண்பாடுகளில் ஒன்றைப் பற்றி இக் கடிதத்திலேயே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கொலைகாரர்கள், கொல்லப்படுபவர்கள் என்ற இந்த முரண்பாட்டில் கொலைகாரர்கள் அதிகாரத்தைக் கையில் வைத்திருப்பவர்களாக அரசுகளாகப் பலமாகவும், மதாபனப்பட்டும், கொல்லப்படுபவர்கள் பிரதானமாய் மக்கள், போராடிகளாக ஆயுதரீதியில் பலவீனமாகவும் உள்ள நிலையில் இந்த இரண்டு பக்கத்தையும் சாராமல் மனிதாபிமானத்தை "நடுவிலே" நின்று நிறுத்துப் பார்ப்பதாக நினைத்துக் கொண்டிருப்பது எந்த மாற்றத்தை மிகக் கொண்டுவரப்போவதில்லை. மாறாக இந்தப் பக்கச் சார்பற்ற மனிதாபிமானம்" கொலைகாரர்களை எந்த விதத்திலும் பாதிக்காதால் அவர்களால் கொல்லப்படுபவர்களின் எண்ணிக்கையை கணக்கிட்டுப் போட்டுக்கொண்டிருக்கத்தான் உடவும்.

இதுதான் இன்றைய உலகம். நூதாரத்திற்கு 58 ஆம் பக்கத்தில் பிரசுரமாகியுள்ள சர்வதேச மன்னி

ப்புச்சபையின் அறிக்கையைப் பார்க்கவும். மனித நேசமுள்ளவர்களாக வாழ்வதே எமது விருப்பமும் அனைத்து மக்களின் விருப்பமும். அதற்காக கண்ணை மூடித் திண்ணையில் சாய்ந்துகொண்டு களவு காண முடியாது. இத்தகைய களவுகளுக்கும் அதிகாரத்திலுள்ளவர்களால் இன்று மரணதண்டனைதான்.

துப்பாக்கிக் கலாச்சாரம், கொலை அரசியல், வன்முறை, பயங்கரவாதம் என்ற சொற்களெல்லாம் அரசுகளுக்கெதிரான குழுக்கள் ஆயுதம் தூக்கும்போதுதான் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இதற்கு முன்பிருந்தே ஆரம்பித்துவிட்ட அரசு பயங்கரவாதம் இதன் மூலம் அங்கீகாரம் பெற்றுவிடுகிறது. அரசாங்க தனது ஒருக்கு முறையை "எல்லா" விதத்திலும் மதாபனரீதி யாக நடாத்திவரும் போது அதை அதேவழியில் முறியடிப்பது தவிர்க்க முடியாமற்போகையில் அல்லது தற்பாதுகாப்புக்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகையில் மறு கண்ணத்தையும் காட்டு, கண்ணை மூடித் தியானம் செய் அப்போதுதான் உயர்ந்த பண்பாட்டைக் கட்டிக்காக்கலாம் என்று கூறுவது நிச்சயம் மனிதாபிமானமல்ல. கொலைகாரர்களிடம் பலிக்கடாக்களை ஒப்படைப்பது எப்படி மனிதாபிமானம் ஆகமுடியும். பயங்கரவாதத்தின் உற்றுமூலமான ஒருக்குமுறை அரசைத் தகர்த்தபின்ன்தான் மனிதாபிமா

னத்தைத் தேடமுடியும்.

மக்கள் மீது புலிகளின் அடக்கு முறை இருந்தாலும், புலிகள் ஆயுதங்களைக் கைவிடுவதை அங்குள்ள பெரும்பாலான மக்கள் விரும்ப மாட்டார்கள். காரணம் இலங்கை அரசின் கொலைப்படைகளை புலிகளின் ஆயுதங்கள் நடுத்தூக்கொண்டிருக்கிறது என்ற அவர்கள் அபிப்பிராயமே. இதற்காக அம் மக்கள் யாவரும் மனித நேசமற்றவர்களாகி விடமாட்டார்கள். இங்கே உயிரையாரிடமிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்வது என்பதில் அரசே முதன்மையான எதிரியாக இருப்பது தெரிகிறது. அடுத்த தலைமுறையாவது மனிதநேயம் நிரம்பிய சூழலில் வாழ வேண்டும் என்ற நம்பிக்கைதான் இன்று வாழ்க்கையுடன் போராட வைக்கிறது. இந்நிலைமையில் சமரசம் தேடுவதுதான் இரத்தம் பாய்வதை நிரந்தரமாக்கும் மனிதநேயமற்ற செயலாகும்.

2 வருடத்திற்குள் 30 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தனது இன மக்களையே தெருவில் போட்டு உயிரோடு எரித்தவன், குழந்தைகளின் கண் முன்னால் அவர்களின் தாய்மார்களின் தலைகளை வெட்டி அதே குடிசைகளில் அத் தலைகளைத் தொங்கவிட்டவன், பெற்றோர்களின் கண் முன்னாலேயே பிள்ளைகளை உயிருடன் ரயர் போட்டுக் கொளுத்தியவன் (அன்னையர்

முன்னணியிடம் ஆதாரங்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம்) தான் ரஞ்சன் விஜேரத்ன. இவனால் தங்கள் வாழ்வை இழந்தவர்கள் இவன் கொல்லப்பட்டதினால் ஏனையவர்களாவது காப்பாற்றப்பட்டார்களே என்று சந்தோசமடைவதிலும் மனிதநேயம் இருக்கிறது.

ஈழமக்கள் பால் தமக்கு அக்கறையிருப்பதாக வீர முழக்கங்கள் செய்தவர்களும், ஈழப் பிரச்சினையைப் பயன்படுத்தி தங்களின் சஞ்சிகை, பத்திரிகை வியாபாரங்களைப் பெருக்கி காசு சம்பாதித்தவர்களும் ராஜீவ் கொலையின் பின் சோலி வேண்டாம் என ஒளித்துக் கொள்கையில், ராஜீவ் கொலையின் மர்மத்தை துப்புத் துலக்கிக்கொண்டிருக்கையில், தாம் கைது செய்யப்படுவோம், தாக்கப்படுவோம் என்ற அச்சுறுத்தல்களையும் மீறி ஈழ அகதிகளைப் பலாத்காரமாக இலங்கைக்குத் திரும்பியனுப்பும் நடவடிக்கையை எதிர்த்து தெருத் தெருவாகப் பிரச்சாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் புதிய ஜனநாயகம் அமைப்பினர். இன்றும் ஈழப் போராட்டத்தின் மீதும், ஈழ அகதிகள் மீதும் உண்மையான அக்கறை செலுத்திவரும் புதிய ஜனநாயகம் அமைப்பினருக்கு மக்கள் விரோதி ரஞ்சன் கொல்லப்பட்டது சரியானதெய்வனச் சொல்லும் தார்மிக பலம் உள்ளது. இவர்களின் உழைப்பைக் கிஞ்சித் (தொடர்ச்சி 44 ஆம் பக்கம்)

'தமிழ்மூர்த்தி' மட்டுமல்ல ,வெளி நாடுகளிலுள்ள தமிழர்களையும் தங்கள் "கட்டுப்பாட்டுக்குள்" வைத்திருப்பதே புலிகளின் விருப்பம் என்பதைவிட அவர்களின் கொள்கை என்பதே கூடப் பொருந்தும்.

பூலை மாதம்வரை எங்களுக்கு இது ஆச்சரியமான விடயமாகவே இருந்தது.எனினும் ஒரு சந்தேகம் வந்து புலிக்குக் காசு சேர்க்கும் சிலரை விசாரித்துப் பார்த்தோம்."உலகத் தமிழர் இயக்கத்திற்கும் எங்களுக்கும் எந்த சம்பந்தமுமில்லை.அது பொதுவான ஒரு அமைப்பு" என்று அடித்துச் சொல்லிவிட்டார்கள்.(அடித்து என்பது இங்கு தாக்கி என்ற அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்படவில்லை)." அப்படியென்றால் நீங்கள் ஏன் அந்த இயக்கத்தைத் தடை செய்யவில்லை? இனத் துரோகிகள் என்று சொல்லவில்லை?"என அவர்களிடம் கேட்க முடியுமா? என்றாலும் எமக்கு சந்தேகம் தீரவில்லை."வாயை முடிக்கொண்டிருங்கள்" என்று யாழ்ப்பாணத்தில் மக்களுக்கு உத்தரவிடுபவர்கள் வெளிநாட்டில் இப்படி ஒரு "பொதுவான" இயக்கத்தைப் பார்த்து தங்கள் வாயை முடி வைத்திருப்பார்களா?கனடாவில்,நோர்வேயில்,கொலண்டில்,பிரான்ஸில்...எல்லாம் தம்மைச் சாராதவர்கள் மேல் இவர்கள் தாக்குதல்கள் மேற்கொண்டார்கள் என்று சில சஞ்சிகைகளில் வாசித்திருந்தோம்.

எங்கள் சந்தேகத்தை இன்னும் அதிகரிக்கும் வகையில் புலிகளின் வலுவான ஆதரவாளர்களே உலகத் தமிழர் இயக்கத்திலும் இடம் பெற்றிருந்தார்கள்.இதைவிட "படித்தவர்கள்" சிலரும் இந்த இயக்கத்தின் பின்னணி எது என்று ஆராய்வது தேவையற்றதென்ற கருத்துடனும், இது பற்றித் தெரியாமலும் இடம் பெற்றிருந்தார்கள்.

நாங்கள் நீண்டகாலம் மண்டையை உடைக்கத் தேவையில்லாதபடி பொன் நகரில் உலகத்தமிழர் இயக்கத்தால் நடாத்தப்பட்ட ஊர்வலம் எல்லாவற்றையும் போட்டுடைத்துவிட்டது.

அகதிகளை நாடுகடத்த வேண்டாம் எனக் கோரி ஆங்காங்கு பல எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன.கொண்டிருந்த நேரம் அது. ஊர்வலம் ஒன்று நடாத்த இருப்பதாகவும்,எல்லாத் தமிழர்களையும் ஒத்துழைக்கும்படியும் கோரி முல்லைமலர் வாழ் தமிழர்களினால் வெளியிடப்பட்ட பிரசுரமே முதலாவதாக எங்கள் கையில் கிடைத்தது.இந்த ஊர்வலம் நடக்க இருந்த திகதிக்கு அண்மையாக புலிகள் "கண் விழித்து",உலகத் தமிழர் இயக்கம் ஆர்பாட்ட ஊர்வலம் நடாத்த இருப்பதாக தங்கள் தொலைபேசிச் செய்திகள் மூலம் அறிவிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். (கவனிக்க: தங்களைத் தவிர

2வறு யார் ஊர்வலம் வைத்தாலும், கூட்டங்கள் வைத்தாலும் இதுவரை பில் அறிவிக்காத புலிகளின் உத்தி யாகபூர்வ செய்தி நிலையம் 'உல கத் தமிழர் இயக்கத்தின்' ஊர்வலம் பற்றி நான்தோறும் அறிவிக்கிறதெ ன்றால் - தமிழீழ மக்களை கலந்து கொள்ளும்படி வேண்டுகோள் விடுக் கின்றதென்றால் - உலகத் தமிழர் இயக்கத்திற்கும் புலிகளுக்கும் 'எந்த சம்பந்தமும்' இல்லையென் னது காதில் பூ வைப்பதன்றி வேறெ ன்ன?!

முல்லைமலர் வாழ் தமிழர்களால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட ஊர்வலத்தி ற்கு 10 நாட்களுக்கு முன் உலகத் தமிழர் இயக்க ஊர்வலம் நடந்தது. நாங்கள் நகரப் புலிகளின் நிதிப் பொறுப்பாளர்களே ஊர்வலத்திற்கு ஆட்களைத் திரட்டியதுடன், பல்சை யும் ஒழுங்கு செய்ததிலிருந்தே புலிகள்தான் ஊர்வலம் வைக்கிறா ன்கள் போலிருக்கிறது" என்று எல் லாரும் தங்களுக்குள் கதைத்துக் கொண்டார்கள். இந்தக் கதை அடி யட்டிலிருந்து ஊர்வலத்திற்கு வர சிலர் மறுத்துவிட்டனர். ஒரு சிலர் புலிகளின் அராஜகங்களுக்கெதி றான உணர்வுகளைக் கொண்டிருந் தாலும், அதிகளிகள் இக்கட்டான நிலைமைகளை வெளிக்கொண்டும் ஒரு சந்தர்ப்பமாக இவ்வூர்வலத் தைக் கருதி தமது வெறுப் பையும் வெளிக்காட்டாது ஊர்வலத் தில் கலந்துகொண்டனர் என்பதும்

குறிப்பிடத்தக்கது. உலகத் தமிழர் இயக்கத்தின் பின் யார் மறைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஊர்வலம் செய்ய நாங்களும் கலந்துகொண் டோம்!

06.07.1991இல் இவ் வூர்வலம் நடைபெற்றது. பங்குபற்றியவர்க ளின் தொகை மூலாயிரத்திற்குள்ளி ருக்கும். ஆனால் பின்னர் புலிகளின் தொலைபேசிச் செய்தியில் ஆறாயி ரத்திற்கு மேற்பட்டோர் கலந்து கொண்டதாக கூறப்பட்டது. (கவனி க்க: உலகத் தமிழர் இயக்கத்தின் ஊர்வலத்தில் கலந்துகொண்டவர்க ளின் எண்ணிக்கை பற்றிய புலிகளின் அக்கறை!).

ஊர்வலத்தில் தூக்கப்பட்ட சுலோக அட்டைகளும், முன் வைக்க ப்பட்ட கோஷங்களும் புலிகள்தான் உலகத் தமிழர் இயக்கம் என்று தெரிந்தவர்களுக்கு எதிர்பார்த்தன வாயும், இது "பொதுவான" அமைப் பின் "பொதுவான" ஊர்வலம் என்று நம்பி வந்தவர்களுக்கு அதி ர்ச்சி தருவனவாயும் இருந்தன. அவையாவன:

1. எமது தலைவர் - பிரபாகரன்
2. எமக்கு வேண்டும் - தமிழ் மும்
3. அணுப்ப வேண்டாம் - இலங் கைக்கு.

எ.புத்தல்....

கொடையில்....

இலங்கையில்....

"கொடும்பு"

எமது தலைவர் பிரபாகரன் என்று கத்தச் சொன்னவுடன் ஊர் வலத்தில் கலந்துகொண்ட சிலர் திரும்பிப் போகத் தலைப்பட்டனர். ஏனெனில் புலிகளுக்கும், உலகத் தமிழர் இயக்கத்திற்கும் எந்தச் சம்பந்தமுமில்லை என்று கூறியே இவர்கள் ஊர்வலத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருந்தனர். எனினும் ஊர் வலத்தை நிர்வாகம் செய்த புலி உறுப்பினர்களால் சமாதானப்படுத்தப்பட்டு - சமாளிக்கப்பட்டு - முழு முழுப்புகளுடன் தொடர்ந்து பங்கு பற்றினர். தொடர்ந்து பங்குபற்றாமலும் சிலர் போனார்களா என்பதை எம்மால் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

இதைவிட, 'அறுப்ப வேண்டாம் - இலங்கைக்கு' என்பதையே அநே

கமானோர் கோஷமிட்டளரே தவிர 'எமது தலைவர் - பிரபாகரன்' என்று இறுதிவரையும் கத்த வேயில்லை. இந்த உறுதி மக்கள் மீது எப்போதும், எல்லாவற்றையும் வலுக்கட்டாயமாகத் திணித்துவிட முடியாது என்பதைக் காட்டியது. எங்களுக்குத் தெரிந்த புலி உறுப்பினர்களில் சிலர் கூட வெட்கப்பட்டு இப்படிக்கோஷமெழுப்பாமலிருந்ததையும் காணக்கூடியதாயிருந்தது! தோழமையாக மதிக்கப்படவேண்டிய தலைமைத்துவம் புலி இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் தலைமை விசுவாசமாகி கற்பூரம் கொளுத்திக்கும்பிடும் பக்தியாகவே போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

(கவனிக்க: உலகத் தமிழர் இயக்கத்தின் தலைவரும் பிரபாகரன்!)

எமக்கு வேண்டும் - Aufenthaltserlaubnis (நிரந்தர வதிவிட அனுமதி) என்ற குரல்களும் காதில் விழுந்தன. இவை விஷமத்தனமாக ஒலித்தனவா அல்லது தமிழீழம் வேண்டும் என்று கத்தியவர்களில் சிலரின் உண்மை விருப்பத்தைப் பிரதிபலித்தனவா என்று சொல்லமுடியவில்லை. இதே நேரம் அகதிகளைத் திருப்பியனுப்பும் மனிதாபிமானமற்ற நடவடிக்கையை எதிர்க்க வேண்டும் என்ற உணர்வுள்ளவர்களும் ஊர்வலத்தில் கலந்துகொண்டிருந்தார்கள் என்பதை மறுக்கமுடியாது.

இந்த ஊர்வலத் தின்போது உலகத் தமிழர் இயக்கத்தால் விநியோகிக்கப்பட்ட பிரசுரத்தில் மேற்கு நாடுகள் இலங்கையரசுக்கு ஆயுத விற்பனை செய்வதை அம்பலப்படுத்தியிருந்ததுடன், சொந்த நாடே நிரந்தரத் தீர்வு என்பதையும் அழுத்தமாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இவை நியாயமானதாக இருந்த போதிலும், புலிகளின் ஆயுதங்கள் சொந்த மக்களுக்கு எதிராகவும் லவா நீட்டப்பட்டுள்ளன. ஒருவேளை "நாங்களும் வாழ்வோம், தமிழீழத்தையும் வாழவைப்போம்" என்ற பிரசுரத் தலைப்பில் "நாங்கள்" என்று குறிப்பிடுவது புலிகளைத் தானோ? நாம் வைக்கும் கோரிக்கை என்னவெனில் முதலில் மக்களை வாழ விடுங்கள் என்பதே.

ஊர்வல முடிவில் உலகத்தமிழர் இயக்க ஜேர்மனிக் கிளையின் தலைவரினதும், அதையடுத்துப் புலிகளின் ஜேர்மனிக் கிளைக் கலாச்சாரக் குழுவின் தலைவரினதும் சொற்பொழிவுகள் இடம் பெற்றன.

"ஜேர்மானிய அரசு தமிழர்களைக் கொல்வதற்கு (சிங்கள, முஸ்லீம் மக்களையும் என்றும் சொல்லியிருந்தால் இன்னும் நியாயமானதாயிருந்திருக்கும். அப்படிச் சொல்ல மாட்டார்களே!) இலங்கைக்கு ஆயுத விநியோகம் செய்வது மட்டுமல்லாது எம்மையும் பலிக்கத்திற்கு அனுப்ப முற்படுகிறது. எமக்குப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிட்டால் இவர்கள் சொல்லாமலே நமது நாட்டிற்குத் திரும்புவோம். எமது நாட்டு மண் வாசனையைச் சுவாசித்தாலே நாம் உயிர் வாழ்வோம்..." என்று கலாச்சாரக் குழுவின் தலைவர் உரையாற்றியதில் பிரச்சினை என்று இவர் அரசு பயங்கரவாதத்தை மட்டுமன்றி, இயக்க அரசாங்கங்களையும் சேர்த்துத்தான் குறிப்பிடுகிறார் என்றால், இவர் உரையுடன் எமக்கு முரண்பாடில்லை!.

ஊர்வலம் முடிந்து நாம் திரும்பி வருகையில் பஸ் பிரயாணத்தின்போது வரவு, செலவுகளைக் கணக்கிட்ட எமது நகரப் புலிப் பொறுப்பாளர், குறிப்பிட்ட பணம் (ஊர்வலத்தில் கலந்துகொண்டவர்களிடம் சேகரித்தது) மிகுதியாக

இருப்பதாகவும், இப் பணத்தை "தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்கு" தாம் கொடுப்பதாகவும் அறிவித்தார்!!

இவ்வூர்வலம் நடந்து முடிந்த இரண்டொரு தினங்களுக்குள் புலிகளின் தொலைபேசிச் செய்தி இப்படி அறிவித்தது: "இலங்கையர் சங்கம் என்ற அமைப்பு தாங்கள் வைக்க இருந்த ஊர்வலத்தை உலகத் தமிழர் இயக்கம் ஊர்வலம் வைத்துக் குழப்பிவிட்டதாக பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். (கவனிக்க: உலகத் தமிழரின் இயக்கம் பற்றிய புலிகளின் கரிசனையை!). இலங்கையர் சங்கம் என்ற பெயரில் இயங்கும் துரோகிகளின் முயற்சிகளை முறியடிக்க தமிழ் மக்களை அணிதிரளுமாறு வேண்டுகோள் விடுக்கிறோம்"

இந்தச் செய்தியைப் பற்றி அறிவதற்காக இலங்கையர் சங்கத்தைத் தேடித் திரிந்து, ஈற்றில் இச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த சிலரை அணுகி விசாரித்துப் பார்த்தோம். அகதிகளை நாடுகடத்த இருக்கும் ஜெர்மன் அரசின் திட்டத்தை எதிர்த்து கையெழுத்துச் சேகரித்து மகஜர் அனுப்பும் நடவடிக்கையிலேயே இலங்கையர் சங்கம் ஈடுபட்டிருப்பதாகவும், இது தவிர ஊர்வலமோ வேறு நடவடிக்கைகளோ முன்னெடுக்கப்படாததால் தாம் இலங்கையர் சங்கம் குறித்து விமர்சனம்

வைத்திருப்பதாகவும் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

ஆக, இலங்கையர் சங்கமே செய்ய முனையாத ஊர்வலத்தைப் பற்றியதான புலிகளின் தொலைபேசிச் செய்தி அறிவிப்பிலிருந்து கீழ்க்கண்ட முடிவுகளுக்கு வரலாம்:

1. புலிகளைத் தவிர வேறெந்த அமைப்போ அல்லது குழுவோ எந்த அரசியல், வெகுசன நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டாலும் அதில் ஈடுபடுபவர்கள் துரோகக் குழுக்களே!! (உலகத் தமிழர் இந்தப் பட்டியலில் சேராததிலிருந்து அதன் பின்னணியைக் கண்டுகொள்வது கஷ்டமாயிருக்காது). இதுதான் புலிகள் இலங்கையிலும், பிற நாடுகளிலும் கடைப்பிடிக்கும் வெகுசன சுதந்திரம்!!!.

2. முல்லை வாய் தமிழர்களால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட ஊர்வலம் நடைபெறுவதற்குச் சில தினங்களுக்கு முன்பே புலிகள் இந்த அறிவிப்பைச் செய்ததால், மேற்படி ஊர்வலத்தில் பங்குபற்றவிடாமல் ஆட்களைக் குழப்பவே இந்த அறிவிப்பு எனத் தெளிவாகிறது. புலிகளின் அறிவிப்பின் பின்பும் 17.07.1991 இல் நடைபெற்ற ஊர்வலத்திலும் சுமார் மூவாயிரம் பேர்கள் பங்குபற்றினார்கள் என்றால், அவர்கள் அகதிகளைத் திருப்பியனுப்பும் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக மட்டுமல்ல, புலி மற்றும் ஏனைய இயக்க

(இவைகளின் உள்ளடக்கம் என்ன என்பது வேறு விடயம்).இந் நிகழ்ச்சிகள் மூலம் "நலிவடையும் நம்மினத்தின் நலனுக்காக" நிதி சேகரிக்காமல் அபத்தமான சினிமாக்குப் பைகளை காட்டுவதன் அர்த்தம் என்ன?

ஹொலிவுட் படங்களை வைத்து அமெரிக்க அரசும்,இந்தியப் படங்களை வைத்து இந்திய அரசும், இந்த அரசுகளை அண்டியவர்களும் தமது நலன்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதைப் போல,இந்தப் படங்களைக் காட்டி காசு வாங்குவதன் மூலம் "நலிவடையும் தமது நலனுக்காக"வே இந்த வழியைக் கையாளுகிறார்கள் என்று கருதுவது தவறாகுமா?!(தமிழ் மக்களின் நலன்கள் புலிகளுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளனவாயினும்,புலிகளின் நலன்கள் அணைத்துமே மக்களின் நலன்களாகி விடாது).

இலங்கையரசுக்கு எதிரான இராணுவ யுத்தத்தில் "இன்று" களத்தில் புலிகள் நின்றாலும் -

மாற்றுக் கருத்துகளைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதற்காக (கவனிக்க: கருத்தை மட்டும் வைத்திருந்ததற்காக) மக்களின் விடுதலையை நேசிக்கும் சுமார் 2,000 பேர்களை "கைது" செய்து தங்கள் சித்திரவதை முகாம்களில் அடைத்து வைத்துக் கொடுமைப்படுத்துகின்ற,

வெஞ்சன,சன்னாயக இயக்கங்களுக்கும்,பிற போராளி அமைப்புகளுக்கும் தடை செய்திருப்பதுடன், அவற்றில் ஈடுபடுவர்களைக் கொன்று வருகின்ற,

புலிகளின் உடர்வலம்,கூட்டம்,கல்விச்சேவை,கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளில் (இவற்றில் ஓரளவு நியாயமான தன்மைகள் இருந்தபோதிலும்) மக்களின் உண்மையான விடுதலையை நேசிப்பவர்களும்,மனிதாபிமான உணர்வுள்ளவர்களும் எப்படி பாங்குகொள்ள முடியும்?

மக்களின் அடிப்படைச் சுதந்திரங்களான கருத்து,எழுத்து,பேச்சு சுதந்திரத்தை இலங்கையின் தமிழ்ப்பகுதிகளில் ஆயுதங்கள் மூலம் முற்றாகத் தடை செய்தும், வெளிநாடுகளில் இதற்கு முயன்றும் வருகின்ற புலிகள் "உலகத் தமிழர் இயக்கம்" என்றோ,"அகிலச் சைவத் தமிழர் இயக்கம்" என்றோ,"தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகம்"என்றோ எத்தனை பெயரில் இயங்கினாலும்,இது குழந்தையைக் கழுத்தைத் திருகிக் கொன்றுவிட்டு விதம் விதமான பொம்மைகளைக் காட்டி அழுவேண்டாம் என்று சொல்வது போலல்லாமல் வேறென்ன?!

- * மனிதவண்ணன்
- * கிருஷ்ணா

அட்டைப்படம்: ஜீவன்

விடு - தலை

முன்று முற்போக்குச் சக்திகள்
மிச்சமாயிருந்த நேரத்தில் கூடி
முடங்கிக் கிடந்த தமிழ் "பேசும்" மக்களின்
விடுதலையை முழுமையாக ஆராய்ந்த வேளை....

மக்களின் விடுதலை தமிழ் ஈழம்தானோ?
என்ற கேள்வி குடையவே செய்தது!

தரங்கெட்ட சாதிக் கொழுப்பு,
பிரிபடும் பிரதேச வேறுபாடு,
கொடி போடும் சீதனக் கொடுமை,
கலபடா ஆண்டவன் கொள்கை,
எடுபடா ஏழையின் வாழ்க்கை.....

இவை பற்றி அலகுகின்ற வேளையில்
வெளியேயிருந்து ஒரு வீரத்தின் குரல்
"எட்டா ஏ.கே.யை" என்றது !

கதிகலங்கி,மெய் பதறி
குதிபட ஒடிய கொள்கைக் குன்றங்களை
குறுக்கிட்டு மறித்த நல்ல உள்னம் ஒன்று
"என்ன கண்டிர்கள் அண்ணே?" என்றதற்கு
"விடு 'தலை'யைத் தம்பி!" என்றது
ஒடிவந்த ஒரு அணுபவ முற்போக்கு.

*

ஜனா

எப்பிடி...கனநானாய் உன்னைக் காணேலை? தேசத்திலை நல்ல விசயங்கள் நடக்கிற நேரத்திலை யெல்லாம் நீ தலைமறைவாகிவிடு கிறாய்.." என்று தொடங்கினார் நன்பர்,நான் போய்ச் சேர்ந்ததும் சேராததுமாக.

"நான் ஒன்றும் தலைமறைவாக வில்லை... வவுனியாவரை போய் விட்டு வந்தேன்.அது சரி அப்பிடி என்ன நல்ல விசயங்கள் நடக்குது? நான் கேள்விப்படவில்லையே?" என்றேன் நான்.

"அந்த நல்ல விசயங்கள் ஒரு பக்கத்திலை இருக்கட்டும்.அதைப் பற்றிப் பிறகு கதைப்பம்.வவுனியா விலை என்ன புதினம்?"

"வவுனியாவிலை என்ன புதினம்? வவுனியாவுக்கு அங்காலை தான் புதினம். ஆனையிறவுச் சண் டைக்குப் பிறகு ஆயிக்காறருக்கு வலு புருகம்....."

"அரசாங்கத்திற்கு இந்த வெற்றி ஒரு பெரிய சாதனைதான்...என்ன புதினம் அங்காலை...?"

"நான் போய்வந்த நாளைக் குள்ளை அங்காலை இருந்து ஒரு சனமும் ஒழுங்கா வரத் தொடங் கேலை.அதாலை விபரமாய் சொல் லேலாமல் இருக்கு. எண்டாலும் வவுனியாவிலை சனம் கதைக்கிற

தைப் பார்த்தால் ஆயிக்காறர்
வெளியிலை சொல்லுறதைவிட
முண்டுமடங்கு பேர் இராணுவத்
திலை செத்திருக்கினம்.மற்ற அழி
வுகளும் எக்கச்சக்கமாம்"

"அது தெரிஞ்சதுதானே!
சண்டையைப் பற்றி என்ன
சொல்லுயினம்?"

"வவுனியாவிலை இரூக்கிறவை
யைப் பொறுத்தவரை சண்டையிலை
புலியன் தோத்தது உடனடியாய் வந்
திருக்கக்கூடிய பிரச்சினையைத்
தவிர்ந்தாலும் கூட, ஒரு வகையான
இழப்பை அவர்கள் உணர்வதாகத்
தெரிகிறது...."

"புலிகள் தோத்ததுதான் நல்லது.
இப்பிடையே புலி முழுதாக அழிந்
தால்தான் நல்லது என்று ஒருநடும்
சொல்லேலையோ?"

"நான் சந்திச்சாக்கள் ஒருநடும்
அப்பிடயிச் சொல்லேலை.கிட்டத்தட்
டப் பத்தாயிரத்திற்கு மேலை ஆமி
யைக் குவிச்சத்தான், எக்கச்சக்க
மாய் பலி குடுத்துத்தான் அவை
வெண்டிருக்கினமாம். என்னண்டா
லும் புலியன் தோக்கிறது - எங்க
ளுக்கை எவ்வளவு பிரச்சினையென்
டாலும் - அநியாயம்தானே? எங்
கடை தமிழ்ப் பெடியனெல்லே சாகு
துகள் எண்ட அபிப்பிராயம்தான்
பொதுவாயிருந்தது. அதோடை இன்
னும் ஒன்று. தோத்தது புலியனி

ன்றை மோட்டு வேலையாலை எண்ட
அபிப்பிராயமும் இரூக்குது"

"அதென்ன அது..?"

அதைக் கேட்கிற சுவாரஸ்யத்
தில் கதிரையைக் கிட்ட இழுத்துப்
போட்டுக்கொண்டு உட்கார்ந்தார்
நண்பர்.

"கோட்டை, கொக்காவில், மாங்
குளம் என்று அடுத்தடுத்து புலியனி
ன்றை தாக்குதல் தொடர்ச்சியா
ஒரேமாதிரித்தானே இரூந்தது. எல்
லாத்திலையும் பெரியவிலை ஆக்
களை குவிச்சத் தாக்கி நிர்மூலமா
க்கிற பாணிதானே கையாளப்பட்டது.
அதே பாணிதான் இங்கேயும் நடந்
தது. அது ஒரு மோட்டுத்தனமான
வேலை என்று ஒருத்தர் சொன்னார்"

"ஏன்..?"

"புலியன் தொடர்ந்து ஒரே
மாதிரியான யுத்தத்தை கடைப்பிடிச்
சால், இராணுவமும் ஒரே மாதிரியே
தோத்துக்கொண்டிருக்கிறதுக்கு அவ
ங்கன் என்ன ஆகலும் மோடங்
கனே. சும்மா மோட்டுச் சிங்கவளங்
கன் என்று சொல்லிச்சொல்லி உன்
மையிலேயே அவங்களை மோடங்
கனென்று புலியன் நினைச்சிட்டாங்
கனோ என்னவோ என்று சொன்
னார் அவர்..."

"ம்.. முக்கியமான விசயம்தான்.

வேறே என்ன சொன்னார் அவர்?"

"அவர் சொன்னதன் சாரம் என்னவென்றால், புலிகளின் ஒரே மாதிரியான யுத்தமுறை இம்முறை இராணுவத்திற்கு பதில் தாக்குதல் தொடுக்க வசதியாக்கிவிட்டது. கொக்காவிலிலோ, மாங்குளத்திலோ ஏன் கோட்டையிலோ இல்லாத வசதிகள் பல இங்கு இராணுவத்திற்கு இருந்தது. ஒன்று, அதன் திறந்தவெளி அமைவிடம். இரண்டு, திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்ட மிகவும் பாதுகாப்பான முகாம். மூன்று, சகதியும், சேறும், அகழியும் கொண்ட இயற்கைப் பாதுகாப்பு அதற்கு இருந்தது. நாலாவது, கடந்த கோட்டைத் தாக்குதல் காலத்திலிருந்தே பரவலாக <<யாழ்ப்பாணம் முதல் கொழும்பு வரை புலிகள் ஆளையிறவைத் தாக்கப் போறாங்க>> என்று பரவலாகக் கதை அடிபட்டதால் இராணுவம் தயாராகவே குறைந்தபட்சம் 3 மாதங்களுக்குப் போதிய உணவு, ஆயுத வகைகளைச் சேமித்து வைத்திருந்தது. இதைவிட முக்கியமானது முன்பிருந்ததைவிட இலங்கைப் படைகளின் தொகை அதிகரித்திருந்தது. இராணுவமுகாம் அமைந்துள்ள இடத்தின் பிரதேசப் பூகோளத்தைப் புரிந்துகொண்டவருக்கு இராணுவத்திடமிருந்து முகாளுக்குப் பாதுகாப்பாகத் தரைப்படை ஒன்று வருவதாக இருந்தால் (ஏற்கெனவே கோட்டையில் இது நடந்தது!) அது நிச்சயமாக ஆழியவ

ளையிலிருந்து வெற்றிலைக்கேணிபுடாக சாலை வரையுள்ள எங்காவது ஒரு இடத்தினூடாக கடல் மார்க்கமாக இறங்கியோ அல்லது விமான மார்க்கமாக (வடமாராட்சி ஒப்பிடுதல் விபடுதல் பாணியில் தரையிறக்கியோ) வரக்கூடும் என ஊகித்திருக்க முடியும். ஏற்கெனவே முகாமைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் புலிகள் தம்மைப் பலப்படுத்தியிருந்தாலும் கடல் மார்க்கமாக கொண்டு வந்து குவிக்கப்பட்ட பெருந்தொகையானோரை ஈடு கொடுக்க அவர்களுக்கு முடியாமல் போய்விட்டது. கடற்கரை ஓரங்களில் பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்தியிருக்க வேண்டும் அல்லது அவர்களைக் கூடுதலான காலம் தடுத்திருக்கக்கூடிய, தாமதிக்க வைத்திருக்கக்கூடிய வழிகள் கையாளப்பட்டிருக்க வேண்டும். நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் புலிகள் அப்பகுதியிலிருந்து தாக்குதல் எதிர்பார்க்கவில்லைப் போலவும், இராணுவமுகாமை மிகச் சொற்ப நாட்களுக்குள் பிடித்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது போலவும் தெரிகிறது. வான் படையின் பாதுகாப்புடன் கப்பல்களிலிருந்து பறிக்கப்பட்ட பெருந்தொகையான துருப்புகளின் இந்த நடவடிக்கை, புலிகளின் பெருந்தொகையான ஆட்களைக் குவிக்கும் திட்டத்தை முறியடிக்கும் அதே மாதிரியான, அதே பாணியிலான ஒரு திட்டமே. வெற்றிலைக்கேணி கடற்கரையிலிருந்து கடக்காடு மத்தியரை இராணுவத்

நகைச்சுவை!

எமது காலத்தில் ஆனந்த குமாரசாமி,சேர்.பொன். இராமநாதன்,சேர்.பொன்.அருணாசலம்,சேர்.ஜேம்ஸ் பீரில்,ஜோர்ஜ் ஆர்.டி.சில்வா,டி.வி.ஜாயா போன்ற வர்கள் எதுவித இனபேதமுமின்றி 'சிலோன் காங் கிரஸ்' என்ற அமைப்பின் கீழ் ஒற்றுமையாகப் போராட்டம் நடாத்தினார்கள்.ஆனால் சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் நாம் எப்படி இந்த ஒற்றுமையை இழந்தோம் என்பது சிந்தித்துப் பார்க்க ஆச்சரியமான விடயமாகவுள்ளது. (ஆனந்தகுமாரசாமி ஞாபகார்த்தப் பேருரையில் ஜே.ஆர்.)

திற்கு பெரிய எதிர்ப்பு இருக்க வில்லை என்பதே புலிகளின் தப்பான கணிப்பீட்டைக் காட்டுகிறது. ஆக மொத்தத்தில் அவரது அபிப்பிராயத்தைப் பார்த்தால் ஆனையிறவு முகாம் மீதான தாக்குதலுக்குப் புலிகள் பலிகொடுத்த உயிர்களும், காயப்பட்டவர்களினதும் எண்ணிக்கையும் மிக அதிகமாக இருந்ததற்கு காரணமே அவர்களின் முரட்டுப் பிடிவாதமான திட்டமிடல், மனித உயிர் பற்றிய பொறுப்பின்மை, எதிரியின் தன்மை பற்றிய சரியான கணிப்பின்மை என்பவற்றால் ஆனது என்பதே..."

"இது ஒருவகை இராணுவரீதியான மதிப்பீடு.ஆனால் வெற்றி,தோல்வியைத் தீர்மானிப்பவை இவை மட்டுமல்ல.." என்று இழுத்தார் நண்பர் நான் சொன்னதைக் கேட்டபின் சிறிது நேரம் மெனனமாக இருந்துவிட்டு.

"ஏன் இந்த மதிப்பீடு பிழை என்கிறாயா?" என்று கேட்டேன் நான்.

"பிழை என்று சொல்லவில்லை. மதிப்பீட்டில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன.ஒன்று புலிகளுக்கு இத்தகையதொரு எதிர்பாராத தாக்குதல் நடக்கலாம் என்பது தெரிந்திருக்கவில்லை என்று அடித்துச் சொல்ல முடியாது.முன்னியான், கட்டைக்காடு பகுதிகளில் நடந்த பலத்த தாக்குதல்கள் இதைக் காட்டுகின்றன.பெருமளவில் குவிக்கப்பட்ட படைகளை எதிர்த்துத் தாக்குவதற்கும்,முகாமைத் தாக்கவும் போதியளவு <<படையினர்>> புலிகளிடம் இருந்தார்களா என்பது தெரியாமல் இதுபற்றிச் சொல்ல முடியாது.புலிகளின் சுற்றிவளைத்துத் தாக்கும் யுக்தியை இராணுவம் ஏற்கெனவே காரைநகர்,காங்கே சந்துறை,முல்லைத்தீவுப் பகுதிக

ளில் உடைத்துள்ளது. இராணுவ முகாம்களுக்குப் பதில் இராணுவக் கிராமங்களை அங்கு அது உருவாக்கியுள்ளது. எனவே அரசாபடையின் புதிய பதில் தாக்குதல் முறை இது என்று சொல்ல முடியாது. ஒப்பிடுகையில் பல கேய முகாமினை வந்தடையாமல் விட்டிருந்தால் கூட புலிகளால் வென்றிருக்க முடியுமா என்பது சந்தேகமே... முதலில் உயி, வைக்கோல் போன்றவற்றை எரியூட்டி புகைமண்டலத்தை ஏற்படுத்தியும், பொம்மைகளை நிறுத்தியும் எதிரியைத் தடுமாறச் செய்து முன்னேறிய புலிகள் இராணுவத்தினரின் கூற்றுப்படியே கிட்டத்தட்ட 60 சதவீதப் பகுதிகளைப் பிடித்துவிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் எதிர்பார்த்தளவு விரைவாக அது நடக்கவில்லை. இந்தக் காலக்கெடுவுக்குள்ளேயே புலிகள் தரப்பில் காயம்பட்டோர் தொகை மிகவும் அதிகமாகிவிட்டது. ஏற்கெனவே இராணுவத்தினரால் இடப்பட்டிருந்த பொறிக்கிடங்கு அகழிகளும் வீழ்ந்து இரண்டு, மூன்று பிரிவுகள் ஏறக்குறைய முற்றாகச் சிதைந்துவிட்டன."

"ஈரோஸ் முன்னாள் எம்.பி. பரா இறந்ததும் இப்பிடி ஒரு அகழிச் சரிவில்தான் என்று வவுனியாவில் கதைத்தார்கள்"

"கேள்விப்பட்டேன். புலிகள் போருக்குப் புறப்பட முதல் 500,

600 சவப்பெட்டிகள் வரை தயார் செய்துவிட்டுத்தான் போருக்குப் புறப்பட்டிருந்தார்களாம். 500 பேர் சாவதைவிட அதேயளவு தொகையினர் காயப்படுவதுதான் இயக்கத்துக்கு மிகவும் கஷ்டம்! காயப்பட்டவர்களைப் பராமரிப்பது செத்தவர்களை எரிப்பது/புதைப்பது என்பதைவிடக் கடுமையானதல்லவா?

போர் 500,600 பேரின் மிஞ்சினால் 1,000 பேரின் உயிரிழப்புடன் மிகச் சிலநாட்களுக்குள் முடிவதாக இருந்தால் பிரச்சினையில்லை. நிலைமை வேறுவிதமாகிவிட்டது. போர் உடனடியாக முடிக்கப்படக் கூடியதாக இருக்கவில்லை. உனக்குச் சொன்னவர் சொன்னது போல முகாமை வேகமாக அண்மிப்பது முடியாதளவு அது இயற்கைப் பாதுகாப்புள்ளதாக இருந்தது. மருத்துவப் போக்குவரத்து மற்றும் பராமரிப்பு வசதிகள் மிகவும் குறைந்த ஒரு இடத்தில் முதல் 10 நாள் போரிலேயே 500க்கு மேற்பட்டோர் காயப்பட்டதும், யுத்தம் தொடர்ந்தால் இந்த எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் என்பதும் ஒரு நெருக்கடியாகவே இருந்திருக்கவேண்டும். புலிகளுக்கும் சரி, இராணுவத்திற்கும் சரி மிகவும் பாதகமானது இந்தப் பிரதேசம் வெளியாக இருப்பது. எனவே தொடர்ந்து புலிகளால் தாக்குப்பிடிப்பதில் நிறையச் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கும். எனவே அப்போதும் வெற்றி சந்தேகமே..."

"ஏன்? முகாமிலுள்ளவர்களுக்கு உணவு கிடைக்காமல், மருத்துவ வசதி இல்லாமல் செய்யும் முற்றுக்கை பலனளித்திருக்காது என்கிறாயா?" என்று கேட்டேன் நான்.

"கிட்டத்தட்ட 3 மாதத்திற்கு அவர்களால் தாக்குப் பிடித்திருக்க முடியும் என்றே நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் 3 மாதத்திற்குள் இராணுவத்தினதும், விமானங்களினதும் குண்டு வீச்சுகள் அப் பகுதியையே சுருகாடாக்கிவிட்டிருக்கும். புலிகளின் முற்றுக்கை பூரண வெற்றி பெறுவது வெறும் இராணுவ பலத்தில் மட்டுமல்ல, மக்களின் ஆதரவிலும் தங்கியிருப்பதால் அதுவும் சந்தேகமே..."

"ஏன் மக்கள் யுத்தத்திற்கு ஆதரவு தரவில்லை என்று நினைக்கிறாயா? இறுதி யுத்தம் என்று புலிகள் அறிவித்ததாலும், பெரியதொரு இழுப்பை அவர்கள் எதிர்பார்த்தே சண்டையில் இறங்கியிருந்ததாலும் மக்களை இதற்காக ஓராண்டு காலமாக தம் கருத்துக்களைச் சார்பாக மாற்றியிருந்ததாலும் அவர்களுக்கு நிறைய ஆதரவு இருந்ததாகவே அவர் சொன்னார். மக்களிடமிருந்து பொரிவினாங்காய், கடலை வறுவல், முட்டைமா, பயத்தம் பணியாரம் என்று இலகுவில் பழுதாகாத உலர் உணவுகள் நிறையக் கிடைத்ததாகவும், காயப்பட்டோரைப் பராமரிக்க மக்களிடையே பல தொண்டர்கள்

உருவாக்கப்பட்டு அது மிகவும் வெற்றிகரமாக நடந்ததாகவும் சொன்னார் அவர். அப்படி இருக்க நீ அப்படி இப்பிடியான முடிவுக்கு வந்தாய் என்று எனக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கு" என்றேன் நான்.

"உண்மைதான். ஆனால் புலிகளின் படை திரட்டலுக்கும், இராணுவத்தின் படை திரட்டலுக்கும், படை பலத்திற்கும் வேறுபாடு உண்டு. புலிகளின் படை திரட்டல் யுத்தத்தின் நியாயத்தன்மையிலும், அதன் வெற்றியிலும் தங்கியிருக்கிறது. சர்வதேச ரீதியாக அதற்குள்ள தார்மிக ஆதரவில் தங்கியுள்ளது. அதன் அரசியல் முன்முயற்சியில், சனநாயகக் கோட்பாட்டில் தங்கியுள்ளது. இவை எல்லாவற்றிலும் புலிகளுக்குப் பலவீனமான அம்சங்களே இருந்தன. அரசுக்கோ தார்மிக ஆதரவு, அரசியலில் பிரச்சார ரீதியான முன்முயற்சி, இராணுவத் தளபாட, பயிற்சி, ஆட்சேர்ப்புக்கு தடையற்ற வாய்ப்பு என்ற அனைத்திலும் முன்பைவிடப் பலமான தன்மை இருந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட யுத்தத்தில் யார் வெல்வது, தோற்பது என்பது அதன் தன்மையை அதாவது இடவமைவு, இராணுவபலம், திறமை, ஆயுதம் என்பவற்றோடு பின்னணிப் பலம், தார்மிக ஆதரவு அனைத்தும் இணைந்துதான் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இவற்றில் ஒன்றில் பலமாயும் மற்றதில் பலவீனமாயும் இருந்தாலும் கூட வெற்றி சாத்தியம். புலிகளின்

மாங்குளம்,கொக்காவில்,கோட்டை யுத்தங்களைப் போலல்லாது இதில் அது எல்லாவற்றிலும் பலவீனமாக இருந்தது.எனவே <<இறுதி யுத் தம்>> என்ற முழுக்கம்தான் கொஞ் சமாவது மக்களை அதன்பால் ஈர்த் தது என்று சொல்லலாம்.மற்றப்படி வாய் திறக்க முடியாத அச்சம்தான் <<ஆதரவு>> என்ற நிலையை உரு வாக்கியுள்ளது என்றே நான் நினை க்கிறேன்.உனக்கு வவுனியாவில் சொன்ன நண்பர் ஆணையிறவு பற் றியோ,புலிகளின் பிற நடவடிக்கை கள் பற்றியோ அபிப்பிராய பேதமு ள்வவர்கள் எப்படி நடத்தப்படுகிறா ர்கள் என்று சொல்லவில்லையா?" என்று கேட்டார் நண்பர்.

"சொன்னார்.மின்காய்த் தூள், காரக் கொச்சிக்காய் சீவல்கள் என் பன வாயில் போடப்பட்டு வாயை முடி பினாஸர் ஒட்டப்பட்டதாம்!"

"இது மட்டுமல்ல,இப்பிடி எத்தினையோ... புலிகள் முஸ்லீம் களை 2,000 ரூபா பணமும்,1 பவு ணும் மட்டும் எடுத்துச் செல்ல அறு மதித்துவிட்டு உடனடியாக வெளி யேறும்படி கூறியதும்,அவர்களிடமி றுந்து மற்றச் சொத்துக்கள் எல்லா வற்றையும் பிடுங்கி எழிலகத்தில் (பழைய B.M.C.) போட்டு விற்ற தும்,தப்பித் தவறி நண்பர்களான முஸ்லீம்களின் உடமைகளை பாது காக்க ஒப்புக்கொண்டவர்களை அடித்தும்,பொருட்களைப் பறிமுதல் செய்துவிட்டு 50,000 முதல் 1,00,000 வரை தண்டம் விதித்த தும் இன்னும் இதுமாதிரியான செய்கைகளும் யாருக்கும் தெரியாத தல்ல.ஏதாவது பொய்க் காரணங்க ளைக் காட்டி அவர்களுக்கு விண்ண ப்பித்து ஏமாற்றிக் கொழும்பு நோக்கி ஒடி(தப்பி)வருபவர்கள் வவுனியா தாண்டியதும் நிம்மதிப்

நுகைச்சுவை!

இலங்கையில் சிங்களவர்,தமிழர்,முஸ்லீம் கள்,பறங்கியர் அனைவரும் சுயகௌரவ துடன் வாழலாம்.யாருக்கும் அந்நி இழை க்கப்படமாட்டாது.வன்முறையை வெறுப் போம்.அதறிம்மை வழியில் பிரச்சினைகளு க்குத் தீர்வுகாண ஒன்றுபடுவோம். (முஸ்லீம் காங்கிரஸின் 10ஆவது வருடா ந்த தேசியமகாநாட்டில் பிரேமதாச)

பெருமூச்சுடன் புலிகளைத் திட்டவாதையும் நீ கண்டிருப்பாய். இது எல்லாம் போர் 3 மாதம் நீடித்திருந்தால் புலிகளால் தாக்குப்பிடிக்க முடிந்திருக்குமா என என்னைச் சந்தேகிக்க வைக்கின்றன... தவிரவும் உனது வவுனியா நண்பர் சொன்னதுபோல புலிகளிடம் எதிரியின் தன்மை பற்றிய சரியான மதிப்பீடு இல்லை என்பதும் முழுக்கச் சரியென்று நான் நினைக்கவில்லை. தம்மைப் பற்றிய சரியான மதிப்பீடின்மையே அவர்களது கோளாறு என்பது என்றை அபிப்பிராயம்..."

நான் எதுவும் பேசவில்லை. மெனமமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். இதற்கு மேல் என்ன சொல்ல இருக்கிறது... தப்பித் தவறி நண்பரின் கணிப்பீட்டின்படி அல்லாமல் புலிகள் வென்றிருந்தாலும் கூட என்னதான் பெரிதாக நடந்திருக்கப் போகிறது? அப்படி நடந்திருந்தால் புலிகளால் நிச்சயமாக இராணுவமுகாமம் தகர்த்திருக்க முடியும். ஆனால் அது ஏதாவது புதிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்குமா? ஒரு வேளை புலிகள் கெளரவமாக அரசுடன் பேசப் போயிருக்க முடியும். வேறென்ன நடந்திருக்கும்... என்று யோசித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

"ஆணையிறவு முகாம் உடைக்கப்படுவது புலிகளைப் பொறுத்தவரை ஒரு முகாமை அழித்தது என்பதற்கு மேல் அவர்களுக்கு வேறெ

ந்த வசதியையும் புதிதாக ஏற்படுத்தியிருக்குமா என்பதும் சிந்தனைக்குரியது. புலிகளின் சிறிய முகாம்கள் மீதான தாக்குதல்களுக்குப் பிறகு இராணுவம் <<பெரிய முகாம்களும், நடமாடும் படைப் பிரிவுகளும்>> என்ற தந்திரத்தைக் கையாண்டு தொடங்கியுள்ளது. கீரிமலை, பலாலி, வசாவினான் என்ற மூன்று புள்ளிகளை இணைக்கும் முக்கோணப் பகுதியை இப்போது இராணுவம் தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளது. புலிகள் அதனுள் ஊடுருவவோ, அதை தாக்கி உடைக்கவோ முயன்றதாகத் தெரியவில்லை. குடும்பசிட்டி, கட்டுவன், வறுத்தலைவினான், மயிலிட்டி, ஹையிட்டி, காங்கேசந்துறை என்ற பகுதிகள் முழுவதும் இப்போது வெற்றிடமாக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதியை மேலும் விஸ்தரிப்பதில் அரசு அய்வளவு முயன்றதாகவும் தெரியவில்லை. புலிகளும் இதை உடைக்க முயலவில்லை. இப்படியே காரைநகர், முல்லைத்தீவுப் பகுதிகளிலும், வவுனியாவிலும் நிலைமை இருக்கிறது. சிறிது தூரம் முன்னேறித் தாக்கிவிட்டுத் திரும்பி வந்து முகாமில் இருப்பதாகிய ஒரு சம நிலையை தற்காலிகமாகப் பேணவே இராணுவம் விரும்புகிறது. அரசின் பேச்சுவாழ்—தயோ, பிற அரசியல் முயற்சிகளோதான் ஏனையவற்றைத் தீர்மானிக்க முடியும் என்ற போக்கே அங்கே நிலவுகிறது. ஆனால் அதன் நீண்டகால நோக்கம் முழுமையான ஆதிக்கத்தை

ஏற்படுத்துவது என்பதில் ஐயமி
ல்லை. ஆனால் புலிகள் எங்கே தாம்
கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்ப
தையும், எதைச் செய்யத் தமக்குச்
சக்தி இருக்கிறது என்பதையும்
யோசித்துச் செயற்படவேண்டும்
என்பதை ஒரு முக்கியமான விடய
மாகக் கருதுவதே இல்லை. என்
னைப் பொறுத்தவரை நான் எப்
போதும் புலிகள் மற்றும் அரசு
தொடர்பாக நினைப்பது இதுதான்:
அரசின் ஒவ்வொரு வெற்றியும்
தமிழ் மக்கள் மீது புதிய விலங்கு
போடுவதாக இருக்கிறது. புலிகளின்
ஒவ்வொரு வெற்றியும் ஒருவகை
அச்சம் கலந்த அங்கலாய்ப்பை ஏற்
படுத்துகிறது..."

எனக்கு இது பற்றித்
தொடர்ந்து பேசுவதில் இடம்
இருக்கவில்லை. இது பற்றி எத்
தனை தடவைதான் பேசுவது?
ஆனால் இந்தப் போரின் வெற்றிக்
குப் பிறகு வழமைபோல துள்ளிக்
குதித்து அறிக்கை விடும் அரசு,
<<இது ஒரு மகத்தான வெற்றி
தான். ஆனால் அதிகம் சந்தோசப்
பட முடியாதளவு பெரும் இழப்பும்
ஏற்பட்டிருக்கிறது>> என்று <<அட
க்கமாக>> அறிவித்திருக்கிறது ஒரு
முக்கியமான விசயமாக எனக்குப்
பட்டது. எனவே அதுபற்றி நண்பரி
டம் கேட்டு வைத்தேன்.

"இதுதான் நான் முதலில்
சொன்ன நல்ல விசயங்கள்" என்று

சிரித்தார் நண்பர்.

"அது என்ன?" என்று கேட்
டேன் நான்.

"அரசாங்கம் இரகசியமாகப்
பேச்சுத் தொடங்கிவிட்டது! லண்டனு
க்கு பிரட்மன் போனது கிட்டிவுடன்
பேசுவல்ல என்பது சிலவேளை
உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால்
பேசுவதற்கான இரகசிய ஒழுங்கு
கள் மேற்கொள்ளப்படவில்லையென்
பது உண்மையல்ல என்றே எல்லோ
ரும் கருதுகிறார்கள். இது ஒன்று.
இரண்டாவது, பாராளுமன்றத் தெரி
வுக்குழு விடயம். ஸ்ரீலங்கா சுதந்தி
ரக் கட்சி எம்.பி. மங்கன முளசிங்
கவின் கோரிக்கைப்படி அவரையே
தவிசாளராகப் போட்டு ஒரு தெரி
வுக்குழு இதுபற்றி ஆராய நியமிக்
கப்படவுள்ளது. முன்றாவது ஸ்ரீல
ங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் தன் பங்
குக்கு இனப்பிரச்சினைக்குத் தனது
தீர்வு என்ன என்ன ஆராய பதி
னொரு பேரடங்கிய குழு ஒன்று
நியமித்துள்ளது. பதுளையில் நடந்த
சனாதிபதி நடமாடும் அலுவலகத்
தின் கல்வியமைச்ச அலுவலகத்தில்
தமிழ் அறிவிப்புப் பலகை இல்லாத
தைக் கண்டு சீறினார் லலித் அத்து
லத் முதலி! உடனடியாக அங்கு
தமிழ் அறிவிப்புப் பலகை இடம்
பெறச் செய்தார். இப்பிடிப் பல நல்ல
விசயங்கள் நடக்குதுதானே!!..."
என்றார் நண்பர் சிரித்துக்கொண்டே.
(இரண்டாம் பகுதி 47 ஆம் பக்கம்)

உமைக் குரலில்...

ஈழ மண்ணில்
மீண்டும் குருதி.
இங்கே
உறைவது பனியல்ல
எம்மவர் செந்நீர்.

இதையே
அவர்கள் சிந்தியபோது மட்டும்
தியாகிகளென்றும்,
வீரர்களென்றும்....
எங்கள் தெருவின்
ஒரச் சுவர்களில்
நினைவுச் சுமையாய்
வண்ணப் போல்வர்கள்.

நெற்று முன் விஜிதரன்
கொல்லப்பட்டபோது
குரல் தந்த விமலேஸ்
நெற்றுடன் இல்லை.
பின் ராஜனி....

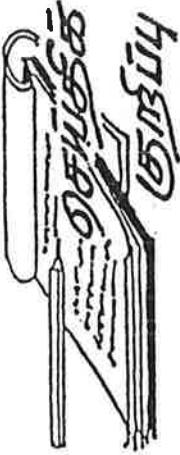
யார் சொன்னார்
இவர்கள் கிறந்ததாய்?
விடுதலை அவர்க்கு
பதவி அரக்கர் பிடியிலிருந்து
விடுதலை அவர்க்கு.

கொடுமைகளை
இனிமேல்
யாரும் எழுதமாட்டார்கள்!
கொடுமைகள்
அற்றுப் போகவில்லை.
இவற்றை
எதிர்த்தவர்,
எழுதியவர்தான்
அற்றுப் போய்விட்டனர்.

என் பேனாவும்
ஈமையைவிட மறுக்கிறதே.
நானும் எழுத மாட்டேனோ..?
இல்லை!
ஒரு பென்சில்
அல்லது ஒரு பென்சில் கூர் .
கிடைக்காவிட்டால்
ஒரு வெண்ணை சோக்கால்
எங்கோ ஒர் முலைச் சுவரில்
எழுதிக்கொண்டேயிருப்பேன் .

எனது குருதி
உறையும் வரையும்
எழுதிக்கொண்டேயிருப்பேன்.

*
செ.பாஸ்கரன்

02.08.1991

நுவரெலியாப்பகுதியில் தமிழ் வாலிபர்களைக் கடத்துவது தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

கடந்த 1 வருடகாலமாக காரைதீவுக் கிராமத்தில் அகதிகளை வசித்துவரும் அம் பாறை நகரகத்தித் தொழிலாளர்களும், சீனிக்கட்டுத்தாபனத் தொழிலாளர்களும் 207 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 975 பேர் இன்றுவரை கிராமமான நிவாரணவசதிகளோ, குடியிருப்பு வசதிகளோ இன்றி பெரும் கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகின்றனர். இவர்கள் குடியிருந்த இடங்களில் சிங்களவர்கள் சட்டவிரோதமாகக் குடியேறி வருகின்றனர்.

03.08.1991

25ஆயிரம் பேருக்கு மேல் தஞ்சைநந்துள்ள மரு அகதி முகாமில் காய்ச்சல, மலையா, வயிற்றோட்டம் போன்ற நோ

01.08.1991

தமிழ்நாட்டிலும், ஓரினாவிலும் உள்ள சுமார் 2 இலட்சம் அகதிகளை அவரவர்களின் சொந்த இடங்களுக்கு திருப்பியனுப்புவதற்கான நடவடிக்கைகளை இலங்கையரசுடன் சேர்ந்து மேற்கொள்ள இற்தியா இணங்கியுள்ளது. அகதிகள் எந்தெந்த இடங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற விபரமடங்கிய விவரமான பட்டியலொன்றை இற்தியா இலங்கையிடம் கையளித்துள்ளது.

உணவுத்திணைக்களத்தில் 40 கோடி ரூபாவரை மோசடி செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் உயரதிகாரிகள் பங்குகொடுத்துள்ளனர்.

ய்களால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். கட்டாக்காலிகளாகத் திரியும் விசர்நாய்களால் கடியுண்டு மாதம் 10 பேர்வரை மரணமாகிறார்கள்.

ஆணையிறவுத் தாக்குதல்களில் திராணுவத்தினரால் பெருந்தொகையான வீடுகள், கட்டிடங்கள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. தென்னைத் தோட்டங்கள், பனங்கடல்கள், வயல்கள்க்குத் தீ வைக்கப்பட்டுள்ளன.

யாழ்குடாநாட்டுப் பகுதியில் திருவவேளைகளில் தொடர்ச்சியாக விமானக்குண்டுத் தாக்குதல்களும், பெறுலித் தாக்குதல்களும் நீடித்தவண்ணமுள்ளன.

2ஆயிரம் பேருக்கு மேல் அகதிகள் உள்ள பம்பலப்பட்டி அகதிகள் முகாமில் 4 மலகைங்களே இருப்பதால், கடற்கரையைப் பாவித்த அகதிகளுக்கு அபராதம வாதுகையபட்டுள்ளது.

04.08.1991

இந்தியாவில் பல இந்திய வம்சாவளியினர் விசாரணை என்று பெயரில் பொலிஸ் நிலையங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு தாக்கப்பட்டுள்ளனர்.

05.08.1991

நான் வெளிநாடுகளுக்குப் போகாவிட்டாலும் அமெரிக்கா, டோக்கியோ, லண்டன் மற்றும் எல்லா நாடுகளுடனும் ரெலக்ஸ் முலம் தொடர்புகொண்டு காரியம் சாதிக்கிறேன் - பிரேமதாசு

மன்னார் நிலைமையை நேரில் கண்டறிய அங்கு சென்ற 150 குடும்பத் தலைவர்கள் திரும்பிவராததால் அவர்களின் குடும்பத்தவர்கள் மத்தியில் சந்தேகமும், அச்சமும் ஏற்பட்டுள்ளது. அக் குடும்பத் தலைவர்களின் பெயர்கள் கல்பிட்டி ஆகிழைக்காரம் நிரூரண விநியோகப் படடிலியலி

நூந்து வெட்டப்பட்டுவிட்டன. கணவர்மாணை அங்கு தடுத்து வைத்துக்கொண்டு அவர்களைத் தூண்டுபதற்கு மன்னாருக்கு வரச் செய்யும் அரசின் ஏற்பாடே இதுவாகும்.

06.08.1991

மட்டக்களப்பில் நிரந்தர வசிப்பாளர்களின் விபரம் திரட்டப்பட்டு அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன.

07.08.1991

நிதிக்கம்பெனிகளின் உதவியை நாடுவோர் தந்திரமான முறையில் சுரண்டப்படுகின்றனர். வாகனம் போன்றவற்றை வாங்க ஆசைப்படுவோர் நிபந்தனைகள் குறித்து அலட்டிக் கொள்ளாமல் பத்திரங்களில் கையொப்பமிடுகின்றனர். இந்நிபந்தனைகளால் வாகனத்தின் விலையில் ஒரு பகுதியையே கடனாகப் பெற்றவர்கள் வருத்தத்தினை பங்குதாரராக இலவாமல் வாடகையாக

னர் போலாகிவிடுகிறார். கடனுக்கு வட்டி என்ற பெயரில் வாங்கிய கடனிலும் பார்க்க பன்மடங்கு அறவிடப்படுகிறது.

08.08.1991

ஆணையிறவு முகாம் ஒரு கட்டத்தில் ஏறக்குறைய புலிகளிடம் வழிந்துவிட்டது. அந்தத் தாக்குதல் வளைகுடாப் போர் போல இருந்தது - முகாமின் கிராணுவத் தளபதி.

மலையக மக்கள் முன்னணி உறுப்பினர்கள் தொடர்ந்து கைதுசெய்யப்பட்டு வருகின்றனர்.

பதுளைப் பகுதியிலுள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் வீட்டில் வசிப்போரது விபரத்தை சிங்களத்தில் எழுதி வீட்டுக் கதவில் ஒட்டி வைக்கும்படி பொலிஸாரால் பணிிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவங்கைத் தமியம் அகதிக

ளை இலங்கைக்குத் திருப்பி யனுப்புவது குறித்து இந்நிய வெளிவிவகார அமைச்சம், இலங்கையரசும் கூட்டாக ஆராய்ந்து வருகின்றன.

09.08.1991

தோட்டத்துறை பயிற்சியாளர் தெரிவிக்கும்போதும், தமிழர்களும் முற்றாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளனர். பயிற்சியாளர் தெரிவுக்கென நேர்முகப் பரிட்சைக்கு அழைக்கப்பட்ட மூலம்மக்கள் ஒருவர் கூட தெரிவு செய்யப்படவில்லை. விண்ணப்பித்த தமிழர்கள் நேர்முகப்பரிட்சைக்குக்கூட அழைக்கப்படவில்லை.

உலகவங்கியின் யோசனையின் படி தோட்டங்களை தனியாரிடம் கையளிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. சுரண்டும் நோக்கத்தையே கொண்டுள்ள பல்பூச்சியக் கொம்பனிகளிடமும், வெளிநாட்டாரிடமும் தோட்டங்கள் கையளிக்கப்

படவுள்ளன.

வடக்கு மாகாணமும், கிழக்கு மாகாணமும் தொடர்ந்து இணைந்திருக்க வேண்டுமா என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கான சர்வசன வாக்கெடுப்பை பிரேமதாச 1992 பெப்ரவரி 24ஆம் திகதிக்கு மீண்டும் ஒத்திவைத்துள்ளார்.

10.08.1991

சம்மாந்துறையில் 7 மூலம் விவசாயிகள் புலிகளால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

தட்டுவாங்கொட்டி கிராமத்தில் 100 தமிழர்கள் இராணுவத்தினரால் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

வடக்கிற்குக் கொண்டுசெல்ல 48வகைப் பொருட்களுக்கு தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளது.

12.08.1991

வடபகுதியில் உணவுப் பந்தம்

மூன்றாம் ஒருபோதும் இல்லாதவாறு தலைதூக்கியுள்ளது. மண்ணெண்ணெய் கிடைக்காததால் மாஸலயானதும் குடாநாடு இருண்ட பிரதேசமாகிவிடுகிறது.

வடமாராட்சி, சாவகச்சேரி, மிருசுவில் பகுதிகளில் ஆகாய விமானத் தாக்குதல்கள் அதிகரித்துள்ளன.

13.08.1991

அடையாள அட்டையின்றி தோட்ட இணைநூர்கள் பொலிஸாரால் கைதுசெய்யப்பட்டு வருகின்றனர். அண்மைக்காலத்தில் இடம்பெற்ற பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளின்போது இம் மக்கள் தமது அடையாள அட்டையைப் பறிகொடுத்துள்ளனர்.

15.08.1991

தோட்டத் தொழிலாளர் ஒருவர் பொலிஸாரால் தாக்கப் பட்டதை ஆட்சேபத்துடன் போக

ந்தலாவ பகுதியைச் சேர்ந்த 30 தோட்டங்களைச் சேர்ந்த 15 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் சேவை நிறுத்தம் செய்து வருகின்றனர்.

அகத்திமுககாங்களுக்கு வெளியே யுள்ள அகதிகளுக்கான உலர் நிவாரணம் நிறுத்தப்பட்டதை ஆட்சேபித்து வடக்கில் மறியல் போராட்டங்கள் நடைபெற்றுவருகின்றன.

16.08.1991

வடக்கு-கிழக்கு யுத்தத்திற்கு அடுத்த ஆண்டில் அரசு 2,500 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குகிறது.

யுத்தத்தினால் மட்டக்களப்பில் 64 ஆயிரம் குடும்பங்கள் தொழில்களை இழந்துள்ளன.

17.08.1991

வடக்கு-கிழக்கு யுத்தம் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டு எங்

களைப்போல் இடம்பெயர்ந்து வந்த அகதிகள் எல்லோருக்கும் உணவு நிவாரணம் வழங்கப்படவேண்டும். இது சாத்தியமில்லையென்றால் எங்களுக்கு மீது தேவைப்பட்டாது என்று கூறி காரைத்துவிட்டால் மகாவித்தியாலய அகத்திமுகமிகுள்ள அகதிகள் ஆர்பாட்டம் செய்ததுடன் தமது பெயர்களை அகத்திமுகா ம் பட்டியலில் பதியவும் மறுத்துவிட்டனர். இதை மறுத்து அருகிலிருந்த விசேட அதிரடிப்படை மூகாம் அதிகாரிகள் அங்கு வந்தபோதும் மூகாம் அகதிகள் ஒரேகுரலில் பெயர், விபரங்களைப் பதிய மறுத்து விட்டனர்.

ஊர்காவந்துறைக்கு அருகே யுள்ள நாராந்தணையில் கிணறு களுக்குள் விழுந்து 22 மனித எலும்புக்கூடுகள் கிராமத்தவர்களால் மீட்கப்பட்டன. கடற்கு வரும் ஊர்க்காவந்துறைப் பகுதியில் இடம்பெற்ற இரா

ணு நடவடிக்கைகளின்போது காணாமற்போன அப்பகுதி மக்களின் சடலங்களே இவை யாகும்.

எமக்குரிய கச்சிவை மீண்டும் பெறுவோம்-ஜெயலலிதா

19.08.1991

வாழைச்சேனையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் மாணவர் உணவு முத்திரைகளுக்கு தரமற்ற, பழுதடைந்த உணவுப் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

20.08.1991

அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள சவனக்கடையில் வைத்து வயலில் வேலைக்குச் சென்ற 19 தமிழர்கள் பொலிவாரால் கடத்திச் செல்லப்பட்டு வெட்டியும், குத்தியும் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

காரைநகர , யாழ்ப்பாணம் சூகிய இடங்களிலுள்ள

சீ-நோர் நிறுவனக் கிளைகள் மூடப்பட்டுள்ளன. இவ்வுகு பணி யாற்றிய 250 ஊழியர்களுக்கும் தலைமையகத்திலிருந்து பதவி நீக்கக் கடிதங்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் சுமார் 1 இலட்சத்து 45ஆயிரம் பேர் தமது சுய தொழில்களை இழந்துள்ளனர்.

மாத்தளை ஆல்பத்திரியில் 56 கட்டிடங்கள் கொண்ட பிரசவ விரித்தியில் 150 கற்பினிகள் தங்கவைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

21.08.1991
எங்கள் எதிரிகள் வளரும்படி நாங்கள் ஒருக்காலும் விடமாட்டோம். எங்கள் எதிரிகளைத் தீர்த்துக் கட்டுவோம். இது தான் எங்களுக்கு வேதம் - புலிகளின் உறுப்பினர் வரதன்

நாங்கள் தஞ்சியான எதிரிகளுக்கு டனேயே மோதினோம். பலம்

மிக்க படைகளுடனேயே படை யினர் மோதவேண்டியிருந்து - ஆணையிறவுத் தாக்குதல் பற்றி பிரிகேடியர்

நிவாரண உதவிகள் நிறுத்தப் பட்டதைத் தொடர்ந்து அகதிகள் பெரும் அல்லலுக்குள்ளாகியுள்ளனர். இவர்களுக்கு உணரவிடும், உணவு அளிக்க இதுவரை யாரும் மூள்வரவில்லை.

தோட்டத் தொழிலாளி ஒருவர் தனது வீட்டுக்கு மூன்று தற்காலிக குடிசையொன்றை அமைத்தமையைக் காரணம் காட்டி தோட்ட நிர்வாகம் பொலிவில் செய்த முறைப்பாட்டினைத் தொடர்ந்து அத் தொழிலாளி கைது செய்யப்பட்டு வினக்க மறியலில் வைக்கப்பட்டுள்ளார். அதன் அத் தொழிலாளியின் கருப்பத்தைச் சேர்ந்த அனைவருக்கும் ஐதாட்ட நூர்வாகமே வேலை வழங்கவும் மறந்து

ள்ளது.

22.08.1991

பேருவளைப் பகுதியில் சிங்கள-மூஸுலீம் மக்களுக்கிடையிலான மோதலில் பல களையிலும், வீடுகளும் எரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு பெண் கொல்லப்பட்டுள்ளார். 400 பேர் அகதிகளாகப் பல்கலைக்கழகத்தில் தஞ்சமடைந்துள்ளனர். பொலிஸாருக்கெதிராக பொதுமக்களால் பல மூன்றுபாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

23.08.1991

பேருவளையில் மூவர் அரசு படையினால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டுள்ளனர். பீதி காரணமாகப் பலர் அகதி முகாம்களை நாடி மூட்டை, மூடிச்ச்கூடம் சென்றுகொண்டிருக்கின்றனர்.

போக்குவரத்துச் சேவையை மக்கள் மயமாக்கச் சட்டம் உடனடி வந்துகொடுக்கவேண்டும் மனைவிமாரணம் உங்கள்

மக்கள மயமாக்குங்கள். அரா சாங்கத்தையும் மக்கள் மயமாக்குங்கள். பாராளுமன்றத்தையும் தனியார் மயமாக்குங்கள். சபாநாயகரின் ஆசனத்தில் ஒரு வெளிநாட்டவரைக் கொண்டு வாருங்கள். - ச.க. எம்.பி.

24.08.1991

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சர்வதேசச் செஞ்சிறுவைச் சங்கத்துடன் புலிகள் இயக்கம் தொடர்பு கொண்டிருப்பதாகவும், அதன்மூலம் அரசுடன் பேச்சுவார்த்தைக்கு முயற்சிகள் வரலாமென்றும், தொண்டமான் யாழ்ப்பாணம் வந்தால் அவருடன் பேசத் தயாராயிருப்பதாகவும் அன்றன் பாலசின்கம் கூறியுள்ளார்.

நிவாரண உணவுப்பொருட்கள் வழங்கவேண்டும், பொருளாதரத் தடைகளை நீக்கவேண்டும் என்கின்ற முறைகளில் திட்டமிட சீர்திருத்த மேற்

பட்ட பொதுமக்கள் கலந்து கொண்ட ஊர்வலம் நடைபெற்றது. இதே கோரிக்கைகளுடன் யாழ்ப்பாணச் செயலகத்திற்கு மூன்றாம் ஆயிரக்கணக்கான பொதுமக்கள் மறியல் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர்.

மலையகத்தில் பல இடங்களில் அரசாங்கத்தால் அப்பாவித் தோட்டப் பொதுமக்கள் தாக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய உடைமகளும் சூறையாடப்பட்டு வருகின்றன. தோட்டத்தொழிலாளர்கள் திடீர் திடீர் நெனக் காணாமற் போகின்றனர்.

25.08.1991

ஜூன் 1990 தொடக்கம் ஜூலை 1991 வரை யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மட்டும் 1,200 க்கு மேற்பட்ட உயிரிழப்புகள் ஏற்பட்டன. துரைமுருகியை மதிப்பிடுகிறார்கள்.

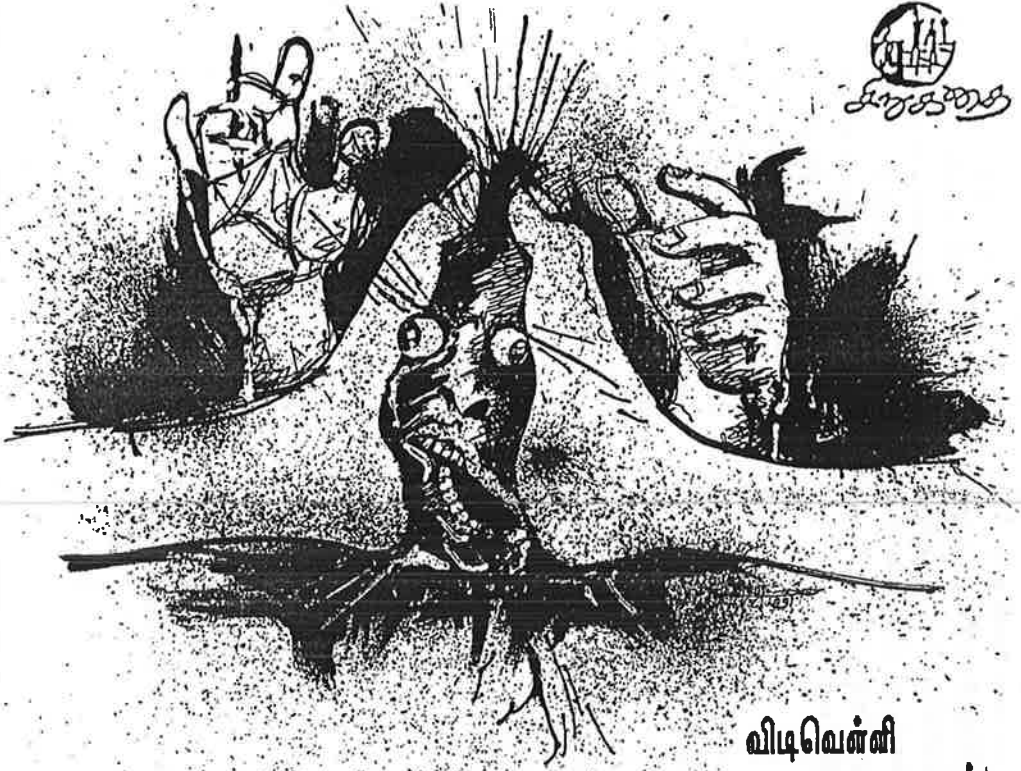
27.08.1991

கடந்த மாதம் ஆரம்பமாகிய பல்வேகய இராணுவ நடவடிக்கை காரணமாக வெற்றியைக் கேணி, கட்டைக்காட்டுப் பகுதிகளில் பாடசாலைகள், வீடுகள், அலுவலகங்கள் என்பன பீரங்கிப் படகுகள், விமானங்களின் இண்டுவீச்சினால் சேதமாக்கப்பட்டுள்ளன. ஓடித்தப்ப மூடியாமல் சிக்கிக்கொண்ட பொதுமக்கள் இராணுவத்தினரால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

30.08.1991

ஜனாதிபதி மீது அரசியல் சூற்ற விசாரணை நடத்தக் கோரி சபாநாயகரிடம் கையளிச்செய்துள்ள மனுவில் 45க்கு மேற்பட்ட அரச எம்.பி.க்கள் உட்பட எதிர்க்கட்சியையும் சேர்ந்த சுமார் 120 எம்.பி.க்கள் கையொழுத்திட்டுள்ளனர்.

செய்துள்ளனர்.

விடிவெள்ளி தலைமறைவாகும்!

கிழக்குப் பக்க ஜன்னல் வழியாக அந்த மனிதன் கடலை வெறித்துப் பார்த்தபடி மெனமமாகவே இருந்தான். அன்று பெண்பணமிநான். முழு நிலா கடலில் இருந்து வெளியே வரும்வரை பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். நிலவு கடலைவிட்டு வெளியே வந்தமையால் கடலைகள் சற்று வேகமான அலைகளுடன் கூடியே கரையில் அடிப்பதும், திரும்பக் கடலில்போய் புதிய அலைகளுடன் சேர்ந்து கரைவந்து சேர்வது

மாக இருந்தன.

"சோறு சுடுகுது அம்மா..!" எனக் கூறி கோப்பையை நிலத்துடன் தேய்த்துக் கோப்பையும் பன்னிரண்டு வயதுக் கோபாலன் தோள்களக்க ஆள் உயர ஆயுதத்துடன் முதல் தடவை வீட்டுக்கு வந்திருந்தான். அந்த மனிதனின் செல்லமகள் எப்போது இறந்தான் எனத் தெரியாத வினாவுக்கு விடை தேடி விசாரிக்கச் சென்றபோது.... அவன்

கொலையுண்டான் என்ற குற்ற உணர்வு சிறிதும் இன்றி....

"உன் மகன் துரோகி!"

"அவன் செய்த குற்றமென்ன?"

"அவன் கையில் ஆயுதம் வைத்திருந்தான்"

இன்று பேரன் கோபாலன் ஆயுதத்துடன்!

சற்றுத் தொலைவில் மீன்கள் துள்ளுவது அந்த மனிதனின் கண்களுக்குத் தென்பட்டது. பெளர்ணமி காலம் ஆனதால் வழமையைவிட கடல் இன்று வெள்ளமாக இருந்தது. மீன்கள் துள்ளுவதும், துள்ளும் மீன்களைப் பிடிக்க வட்டமிடும் பெரு மீன்களின் அசைவுகளையும் அந்த மனிதன் கண்டுகொண்டான். சிறு மீன்கள் அங்கு எதிரிக்கு எதிராக ஒன்று சேர்ந்து போராடாமல் தாம் தப்பவே முயற்சித்துக்கொண்டிருந்தன....

போராட்டம் என்பதைக் அங்கு காணவில்லை! அந்த மனிதன் தூரத்துப் பார்வையைக் கரைகளுக்கு நகர்த்தினான். அங்கு மணல் நண்டுகள் தமது பொந்துகளில் இருந்து வெளியே வந்து கொண்டிருந்தன.

கடல் வெள்ளம் அதிகரித்திருந்தமையினால் மணல் நண்டுகள்

பொந்தில் எப்படி இருக்க முடியும்? மணலில் தோண்டப்பட்ட பொந்துகளில் நீர் நிரம்பியதால் மணல் நண்டுகள் அவையின் நுரையோரங்களில் இரு கண்களையும் உயர்த்தியபடி அவை கரையுடன் மோதவும் திரும்பி கடலினுள் சேரவும் அதற்குத் தகுந்தாற்போல் நடனம் ஆடின..

இந்த நிகழ்வுகளை அந்த மனிதன் அறுபது வருடமாக பார்த்தபடி தான் இருக்கிறான். ஆனால்... இன்று மட்டும் இந்த அசைவுகள் அந்த மனிதனுக்கு ஒரு உண்மையை உணர்த்தியது.

கண்களை மூடிக்கொண்டான். உடல் வியர்த்திருந்தது. உண்மைகளை புறச்சூழல் இன்று மிகத் தெளிவாகவே உணர்த்தி இருந்தது. மூத்த மகனின் கணவன் இந்திய கிராணுவத்தை எதிர்த்து வீழ்த்தப்பட்டபோது அவன் தேசிய எழுச்சி என்று பொறுத்துக்கொண்டான். மருமகனின் இழப்பு பாரியது. ஆனால் இன்றைய அதிகாரிகள் அன்று இழப்பின் வேதனைகளைப் பகிர்ந்துகொள்ள வரவில்லை. தமது போராணி என்று விருது வாங்கி பெருமை பாராட்டினர்.

நினைவுகள் அவனை உன்ருர வாட்டியது. கண்களை திறந்து கொண்ட அந்த மனிதன் சாய்வு நாற்காலியை விட்டு எழுந்துகொண்டான். வேட்டித் தொங்கலை ஒரு

கையினில் பிடித்தபடி கடற்கரை வாசற் பக்கம் வந்த அந்த மனிதனைப் பூரணம் இடைமறித்து...

"எங்கை போறாய்..?"

"பிள்ளை காலாற கடக்கரைக்கு..."

"அது யன்னல் வழியா தெரியுதானே? வீட்டுக்குள்ளிருந்து பாக்கலாம்." வீட்டில் விளக்கு இல்லை. தம்பியின் இழவுக்கு இந்த ஊர் வரவேயில்லை...

"பிள்ளை நான் வெளியிலை கொஞ்சம் போய்ட்டு வாறன். நாங்கள் இதுவரைக்கும் ஒருவருக்கும் கெடுதல் செய்ய இல்லை. இதுகள்... இந்த சனங்கள்...."

நாலுமுழ வேட்டியுடன் கடற்கரையில் கால்பட சற்று ஹில் என இருந்தது. ஆனால் உன்னம் கொதித்துக்கொண்டுதானிருந்தது. மணற் பரப்புக்கு வந்த அந்த மனிதன் தன் கால்களை மண்ணில் புதைத்துக்கொண்டான்.

'... இந்த மண்ணில்தானே அவனை அரையனவு கிடங்கு கிண்டித் தாட்டினான். இந்த உப்பு மண் எதை எல்லாம் தீர்த்துவைத்தது...

அந்த மனிதன் மல்லாக்க மணற்பரப்பில் சார்ந்துகொண்டான்.

வானத்தில் வெள்ளிகள் நிறையவே காணப்பட்டது. ஆனால் வெள்ளிகளில் என்றும் இல்லாத பிரகாசத்தை இன்று கண்டுக்கொண்டான். உண்மைகளுக்காக அங்கொன்று இங்கொன்றாக வெள்ளிகள் பிரகாசிப்பதால் நிலவுக்கு இன்று மட்டும் ஆட்சி கிடைக்கின்றது. நிலவு நிலையற்றது. அதில் தினம் தினம் மாற்றம் உண்டு. அந்த மாற்றம் புறச்சூழலில் மாற்றங்களை உண்டுபண்ணியது என்பது மறுக்கமுடியாது. ஆனால்.... அந்த மனிதன் நம்புவது வாடை வெள்ளியைத்தான். அவன் இயல்பாகவே வாடை வெள்ளியின் துல்லிய ஒளியை ஒருகணம் நினைத்தவனாக...

வாடை வெள்ளி! இதுவே சர்வ தேசக் கடலோடிகளின் உயிர்நாடி. இதனை அடிப்படையாகக்கொண்டு தான் அந்த மனிதனும் இயற்கையை எதிர்கொண்டான். கடல் அலையைக் காத்திருந்து முகங்கொடுத்தான். தன் குடும்பத்தைக் காக்க கடலனவு ஆசைகளை கடலின் மனம் கொண்டு காத்து நின்றான். இயற்கையுடன் போராடினான்....

கூப்படிக்க கட்டிக்க காத்து அவன் வளர்த்த குடும்பம் இன்று செல் விழுந்த பனைமரமாய்... கண்ணிவெடிகள் கண்ட நடைபாதையாய்....

அன்று மனைவி பங்கறில் பாம்பு கடித்து இறந்தபோது விடிவு

க்காக மக்கள் இழப்புகளைத் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று தன்னைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டான்.

மருமகனை 'இந்தியப் புயலில்' தொலைத்தபோது... தேசிய எழுச்சியில் இந்த இழப்பும் ஏற்கப்படத்தானே வேண்டும் என்று பொறுத்துக்கொண்டான்.

அவன் மகன் இயக்கம் மறுக்கப்பட்ட இயக்கத்தில் இருந்தமையால் சொந்த ஊருக்கு வர அனுமதி மறுக்கப்பட்டு, பிறகு 'காணாமலே' போய்விட்டான். இப்போது மகன் எங்கே..? எங்கே...?

பெரிய கிடங்கொன்றில் பல பிணங்களுடன் ஒன்றாகத் தாக்கப்பட்டானா?

ரயர்கள் போட்டு பல பிணங்களுடன் ஒன்றாக கொளுத்தப்பட்டானா??

கைகளையும், கால்களையும் கடற்கரை மணலில் ஒருதரம் அமிழ்த்தியபடி நீண்டநேரம் அசைவின்றி மல்லாக்காக் கிடந்த அந்த மனிதனின் கண்கள் இருபுறமும் கண்ணீர் வழிந்தோடி காது மடல்களை நிரப்பி மணலில் சொட்டுப் போட்டுக் கொண்டது.

அந்த மனிதன் திடீரென எழுந்து வாடை வெள்ளியை மட்டும் முறைத்துப் பார்த்துக்கொண்டான். எத்தனை தடவை தான் கரை தெரியாது கடலில் தவித்தபோது துணைநின்ற விடிவெள்ளி. இதை ஒதுக்கிவிட்டு புதிர்ப்பாறையில் போபவர்கள் கரை சேர்வார்களா? அவன் ஆசிரியர் ஆயுதம் ஒன்றைத் தோள்களக்கக் காவி வந்த தனது

நரைச்சுவை!

எல்லாள் மீண்டும் பிறந்தானாடி-அவன் வல்வெட்டித்துறையில் வளர்ந்தானாடி.
(முன்சீரர் நகரில் புலிகளால் நடாத்தப்பட்ட மாவீரர் தினத்தில் இடம் பெற்ற ஒரு நாட்டிய நாடகத்திலிருந்து..)

பேரனை ஒருதரம் நினைத்துக் கொண்டான்.

"சோறு சுடுகுது அம்மா..." எனக் கோபங்கொள்ளும் கோபாலன் ஆரூயர ஆயுதம் வைத்திருக்கிறான். இவன் எப்போது துரோகி ஆகப் போகிறான்? அப்போது பேரனைப் பற்றி தகவல் அறிய முடியுமா? அந்த மனிதன் கலங்கினான். உன் பேரனும் ஆரூயரத் துப்பாக்கி வைத்திருந்தான் என்பதால் அவனும் துரோகியே என்று பட்டம் சூட்ட எத்தனை நாட்கள் செல்லும்?

அந்தமனிதன் தலை கனக்க கடகத்தில் சோறு சுமந்தவன். தன் செல்ல மகன் கொலை செய்யப்பட்டபின் துரோகி என்ற வதந்தியில் ஊரவரை சிக்கவைத்து அந்த ஊரின் வாயால் அந்த மனிதனின் காதுகளுக்கு இழவுச் சேதி வருவது எத்தகைய பாரிய வேதனை.. எத்தகைய பாரிய குள்ள நரித்தனம்... இது எத்தகைய பாரிய துரோகத்தனம்... வஞ்சகத்தனம்...

எத்தனை போராணிகள் தம் உயிர்களை எத்தனையோ நம்பிக்கையில் அர்ப்பணித்தனர். அவர்களின் அர்ப்பணிப்பு தமிழ் மக்களின் விருதலைக்காகவா?? பெணத்த சிங்கனப் பேரினவாதத்திற்கு எதிரானதா?? அல்லது சைவத் தமிழ்த் தேசியத்

தலைமைக்காகவா??

அந்த மனிதனின் வாழ்க்கையின் அனுபவமானது இன்று பல இழப்புகளினூடு தொகுக்கப்படுகின்றது. கச்சான் காற்று அடிப்பதற்கு வட மேற்கு மூலையில் மேகங்கள் கருக்கட்டுகின்றன.

"அப்பு கச்சான் காத்து அடிக்கப்போகுது. வாவன்.."

"ஓம் பிள்ளை. வாறன்"

அந்த மனிதன் இப்போது எழுந்து நடக்கின்றான். அவன் மனம் இயக்கங்களை பற்றியே இப்போது எண்ணவில்லை. தன்னுடைய மகனுக்கு நடந்ததுபோல் எத்தனை உண்மையான சமூக அரசியல் வேலை செய்தவர்கள் அக் கிராமத்தை விட்டு விரட்டப்பட்டனர்... உண்மையாக உழைத்த எத்தனை போராணிகள் கொல்லப்பட்டனர்...

துரோகிகள் பட்டியல் என்று அன்று காட்டியபோது தலையாட்டிய இந்தச் சனங்கள் இப்போது மாங்குளம் தாக்குதலின் பின் காட்டப்பட்ட பட்டியலை மட்டும் ஏன் தயக்கத்துடன் ஏற்றார்கள்..?!

தன் மகன் ஆயுதம் வைத்திருந்தான், அதனால்தான் அவன் அழிகப்பட்டான் எனச் சொல்லும் அளவுக்கு இவர்களது வரையறைகள்

நாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் கொல்லப்பட்டவனின் உணர்வுகள்.. எண்ணங்கள்... சொன்னால் கூட இவர்களுக்கு விளங்கிக்கொள்ளும் பக்குவம் இருக்குமா?

இல்லை!

இல்லை!!

"எண்ணனை அப்பு உனக்கு" எனப் பூரணம் பதறியபடி கேட்டான்.

"இல்லைப் பின்னை. எனக்கு யோசினை கூடிப்போச்சு..." எனக் கூறியபடி வீட்டுக்குள் நுழைந்தான்.

தமிழ்மக்களின் ஜனனாயகம் பறிக்கப்படுகிறது என ஜனனாயகம் தேடி அவன் மகன் புறப்பட்டான் என்பதையும், இக்கட்டான காலத்தில் தனது மக்களுக்காகவே மரணித்தான் என்பதையும் அந்த மனிதன் நினைவுகூருவதை யார்தான் தடைசெய்ய முடியும். சொங்கதிர்கள் இன்று தலையெடுக்கவிடாமல் கின்னி எறியப்படுகின்றன. இது புதிய சைவத் தமிழ் தேசிய முதலாணித்துவத்தின் தலை எடு போர்!... யோசனையுடனே அந்த மனிதன் சாய்வு நாற்காலியில் அமர்ந்து கொண்டான்.

வட மேற்கு முலையில் மப்புக் கூட்டிய மேகம் மிகவும் வேகமாக கிழக்குப் பக்கமாக வந்து சந்திர

னையும் மறைத்து பலமான கச்சான் காத்துடன் கூடிய மழையும், இடியும், மின்னல்களும், மாயின. நடுச்சாமத்திற்கும் கொஞ்சம் முன்னதாகவே மழை சற்று இனகியது.

நாலு பேர் வீட்டுக்கு வந்தனர்.

"யார் பூரணம் இங்கே?"

"நான்தான் தம்பிமாரே" என்றான் பூரணம்.

"அது அக்கா உங்கடை மகன் பங்கர் வெட்டேக்கை விழுந்து காலிலை காயம்.. அதுதான்..."

"ஐயோ தம்பிமாரே.. என்றை புருசனும் உங்களுக்காய்தானே... இந்தியன் இழவு விழுவான்... என்றை செல்லத்துக்கும் ஏதுமெண்டால் என்னாலை எப்பிடி தம்பிமாரே..."

"அதுதான்... உங்கடை அவருக்காகத்தான்..." என்று ஒருவன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது மற்றவன் அவன் காலில் மிதித்துத் தடுத்துவிட்டு, "இல்லை அக்கா.. வீட்டிலை வைத்துப் பார்ப்பதுதான் நல்லதென உங்கடை அவற்றை மச்சான்தான் சொல்லி கொண்டு வந்தனாங்கள்"

"ஐயோ தம்பிமாரே..." என்று

கத்தியபடி பூரணம் ஒடிப்போய் ஐப்பில் கொண்டு வரப்பட்ட கோபாலனைத் தூக்கிக்கொண்டு வீட்டுக்குள் வந்தான். முதல்நாள் அவன் ஆயுதத்துடன் வீட்டுக்குச் சாப்பிட வந்தபோது தான் நடந்து கொண்ட முறையினால்தான் அவனுக்கு இப்படி நேர்ந்ததோ என அவன் தன்னையே நொந்துகொண்டான்.

கொண்டுவந்த நால்வரும் போனபின் கோபாலன் சுற்றுமுற்றும் பார்த்துவிட்டுப் பேசினான்.

"அம்மா நீ சொன்னது சரிதான்"

"என்னடா நடந்தது?"

சாய்வு நாற்காலியில் சிறிது அசைவு தென்பட்டது. அந்த மனிதன் தூங்கவில்லை.

"இப்ப கொஞ்ச நாளாய் என்னைப் பாக்கிறவங்கள் சரியா மாமன் மாதிரித்தான் என்றை சிரிப்பு, நடை, பதில் சொல்லுறது இருக்கென்கிறாங்கள். முந்தநாளும் ஒருதன் இப்பிடிச் சொல்ல, அது தான் எல்லாம் முடிஞ்சுதே என்று பதில் சொல்லிப்போட்டேன். அவன் திருக்கிட்டு எங்கடை காம்புக்குப் பொறுப்பான சித்தப்பாவைக் கூப்பிட்டு ஏதோ சொன்னான். அதற்குப் பிறகு காம்பில் எல்லோரும் என்னோடு கதைப்பது குறைந்துவிட்டது.

நேற்று பங்கர் வெட்ட எண்டு ஒடித் திரிந்தார்கள். புத்தகம் படித்துக்கொண்டிருந்த என்னைக் கூப்பிட்டு வெட்டச் சொன்னாங்கள். வெட்டப் போனேன். திடீரெண்டு யாரோ இருட்டுக்கை இருந்து பிக்கா னாலை எறிஞ்சாங்கள். நல்ல காலம் அது காலிலை விழுந்து நல்லா வெட்டிப்போட்டுது. தலையிலை விழுந்திருந்தால் நான் முடிஞ்சன். தியாகிகள் பட்டியல்தான்..."

"என்னடா சொல்லறாய்...?" என்றபடி அந்த மனிதன் சாய்வு நாற்காலியைவிட்டு எழுந்துகொண்டான். அவனின் மனதிலிருந்த கேள்விகள் எல்லாம் முதற்தடவையாக வெளியே வந்தன.

"இதுவரைக்கும் நாங்கள் பட்டகட்டங்கள் ஒரு விடியுக்கு எண்டு தான் இருந்தோம். இப்ப வீட்டிலை விளக்கு கொளுத்திக் கதைச்சால் ஒரு பத்து பாசல் சாப்பாடு தேவையெண்டு ஆணை வருகுது. ஆகாயத் திலை இருந்து அரசு அரிசி போடேலை குண்டுதான் போடுது என்று சொன்னா கேக்கவா போறாங்கள்? வெளியிலை எல்லாம் முடிஞ்சு இப்ப கூட இருக்கிற போராணியனைக் கூட கணையெடுக்கிற அளவுக்கு தன்னம்பிக்கையெனம். இந்த உள் இயக்க கொலையன் இப்ப வெளியிலை வருகுது..."

"தாத்தா நீ கனக்க கதைக்

காதை.இப்ப என்னைப் போல பெடியன் துரோகிகள் கிடையாமல் அலையுறாங்கள்.உனக்கு என்ன தெரியும்.. உண்மையைக் கதைக் காதை,பாக்காதை,கேக்காதை.சாப் பிட மட்டும் வாயைத் திறக்கிறது தான் நல்லது"என்றான் கோபாலன்.

அந்த மனிதன் இந்தப் பதிலைச் சிறிதும் எதிர்பார்க்கவில்லை."கோபாலா என்னடா சொல்லுறாய்?"

"எவன் சிவப்பு பேசினானோ அவன் செத்துப்போனான்.இப்ப பேசிறவன் சாகப் போறான் என்று புதுப் புதுக் கருத்துகளை கதைக்கிறாங்கள் தாத்தா.என்றை மாமாவுக்கும் இதாலதான் அது நடந்திருக்க வேணும்.தாத்தா.. என்னைப் பொறுத்தவரை மாமா சாகேலை.உயிரோடதான் இருக்கிறார்..."

அந்த மனிதன் முதற் தடவையாக தனது பரம்பரையானது உயிருடன் வாடைவெள்ளியின் தாக்கத்தையும்,தன்மையையும் கண்டிப்பாகக் கண்டு கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையில் உறுதியானான்.கோபாலனைத் தன்னுடன் அணைத்துக் கொண்டான்.

"தாத்தா... மாதகலாலை இந்தியா போகட்டாம்.."

"ஆர் சொன்னது?"

"எங்கடை சித்தப்பாதான். அவர்தான் எங்கடை காம்பி பொறுப்பாளர்"

"அவனே சொன்னவன்.அவனையும் எத்தனைநாள் இவங்கள் விட்டு வைப்பங்களோ... அவனும் நல்ல பெடியன்தான். நல்லவங்களுக்கு

நசைச்சுவை!

அரசுடன் சேர்ந்து போராடும் நாம் தனிநாடு பிரிவதை விரும்பவில்லை என்பதால் தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமைகளை மீட்பதிலும் எமக்கு அக்கறையில்லை என்பது அர்த்தமல்ல.

(பத்திரிகையாளர் மகாநாட்டில் டக்ளஸ் தேவானந்தா)

இப்ப காலம் இல்லையே..."அந்த மனிதன் பெருமூச்சு விட்டான்.

* * * * *

அதிகாலை அந்த மனிதனின் வீட்டு பங்கர் இடிந்து மழைநீர் நிரம்பியிருந்தது. ஆடு, மாடுகள் தனியாக அலைந்துகொண்டிருந்தன.

அந்த மனிதன், பூரணம், கோபாலன் மூவரும் மாதகல் கரை மறைவதைப் படகிலிருந்து கண் வெட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

புதிய இடம்... எப்படிச் சாமா விப்பது? என்ன உழைப்பு? என்ற வினாக்கள் பூரணத்தின் மனதிலும் அந்த மனிதனின் மனதிலும் மாறி மாறி வந்துகொண்டிருந்தன.

கோபாலன் மட்டும், நிச்சயமாகத் தான் சொந்த மண்ணில் திரும்பவும் கால் வைப்பதாக முடிவெடுத்த விட்டான். * சாந்தன் *

மகத்தான பிழைகள் !!!

கலம் 43இல் 59ஆம் பக்கத்தில் பூலை மாதம் என்பதற்குப் பதிலாக பூன் மாதம் என்றிருக்கிறது!

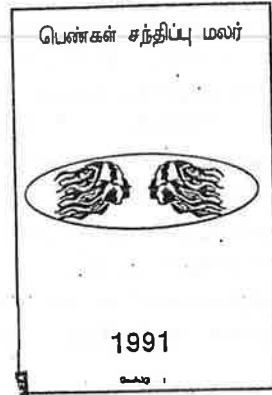
"இங்கும் ஊர் விளையாட்டு" என்ற கட்டுரையில் 56ஆம் பக்கத்தில் "...கூதற்குப்போய் ஏன் குழம்புவா இன்று எண்ணி பலர் வரவில்லை ..என்று வரவேண்டியதில் "பலர்" வரவில்லை!!

பிழைகளுக்கு வருந்துகிறோம்.

- கடலோடிகள்

அறிமுகம்

Frauentreffen
I.Z.3.W
Overwegstr. 31
4690 Herne 1
Germany

அந்நிய தேசத்தில்
வீசப்படும்
அபரிமிதமான
கசக்கின்ற
பாண் துண்டுகளில்
வாழ் மறுத்தாய்.

உன்னைத் தொடர்ந்த
மரணத்தின்
உஷ்ண மூச்சுடன்
வாழ்வதற்கென்று
தாய்மண் மீண்டாய்.

உன்னுடைய
தலை நிமிர்ந்தே நின்றது.
அவர்கள்
உன்னைத்
தெருவில் ஒரு நாயைச் சூடுவதைப் போல
சுட்டார்கள்.

ஆனால் உன் சாவு
அவர்களின் அவலட்சண
வெட்க சொரூபத்தின் வெளிப்பாடாய்...

ஆனால் -
உனது அற்புதமான காம்ப்ரியமாய்
என்றும் நினைவில் வாழும்.

நான் அஞ்சலி செய்ய
மலர்வணையம் கொண்டு வரவில்லை.
மண்பெண்ணை வாழ்த்த
மலர்கள் தூவுகிறேன்.

*

ரெஜி சிறிவர்த்தனா/தமிழில்: மு. நித்தியானந்தன்

21.09.1989இல் புலிகளால் கொல்லப்பட்ட ராஜனி திராணகமவின்
நினைவால் எழுதப்பட்டு மேர்ஜுவெனியீட்டில் பிரசுரமானது.

வாசகர் கடிதம்

(8 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
தும் புரிந்துகொள்ளாதவர்களால் தான் இவர்களின் உணர்வைக் கேலி செய்து,கை தட்டி விசிலடிக்க முடியும். தம்மைப் பணயம் வைத்துப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருப்பது ஒன்றும் எம்.ஜி.ஆர் படம் அல்ல!

இந்திரா காந்தி கொல்லப்பட்ட போது சீக்கியரின் தலையைச் சீவித்தன்னியதிற்குத் தலைமை வகித்தவனும்,போபால் பரம்பரையைப் பொசுக்கி அவர்களுக்கான நஷ்ட ஈட்டையும் அமுக்கியவனும்,தாய், மகன்,பேத்தி என்று எராணமான பெண்களை அவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் முன்னிலையில் வைத்துப் பாலியல் பலாத்காரம் செய்தவனும்,தமிழ்,முஸ்லீம் மக்களைக் கொன்று ஈழத்தைச் சுடுகாடாக்கியவனுமான ராஜீவ் கொல்லப்பட்டதும்தான் நாடே கலங்குதென்றும்,மனித நேயம் செத்து விட்டதென்றும், கண்டிக்கப்படவேண்டிய கொலையென்றும் இக் கொலை குனின் கூட்டாளிகள் பதறியடிப்பார்கள் என்றால் இப்படியானவர்கள் செத்துக்காட்டட்டும் சாவு எப்படியானதென்று.

ராஜீவ்,ரஞ்சன் போன்ற கொலைநூர்கள் கொல்லப்பட்டால் தான் மற்றவர்களுக்கு மனிதாபிமானத்தைப் பற்றித் தெரியும் என்றால்

,மரணத்தைக் கண்டு கண்ணீர் உருக்க முடியும் என்றால்,கொலை ஒரு தீர்வல்ல தனிநபர் பயங்கரவாதமே என்று கண்டிக்க முடியுமென்றால் இப்படியானவர்கள் சாவதில் நியாயமுமில்லாமலில்லை.

பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு தனிமனித கொலைகள் அல்லவென்றும் வன்முறைகளினதும், பயங்கரவாதத்தினதும் உற்றுமுலமாய் அரசு இருக்கையில் இவை திருப்பி எய்தவர்களையே தாக்குவது இயங்கியல்.

பாம்மைக் கொல்ல வேண்டும் என்று யாரும் வெறிபிடித்து அலைவதில்லை.ஆனால் கொத்தவரும் பாம்புக்கு கற்பூரம் கொளுத்தி விழுந்து கும்பிருவதா,தடியெடுத்து அடிப்பதா பகுத்தறிவு என்பது கேள்விக்குரியதல்ல.

இந்தியப் பொலிஸாரால் ராஜீவ் கொலையில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எனக் கைது செய்யப்பட்டிருப்பவர்களினதும்,ராஜீவின் அரசியலால் தங்கள் வாழ்வை இழந்தவர்களினதும் "விசாரிக்கப்படாதவாக்குமுலங்கள்" வெளிவந்தால் தான்,இவற்றுக்கு "வெளியே" இருப்பவர்களுக்கு தாம் கருதும் மனித நேயம் பற்றிப் புரியும் போலும்.

புதிய ஜனநாயகத்தை கொப்பி பண்ணி எழுதியிருக்கிறோம் என்ற

கடுத்துக்கு தூண்டில் வெளிவந்த திகதியையும், புதிய ஜனநாயகம் எமது கைக்குக் கிடைத்த திகதியையும் விபரித்து நிரூபிப்பது அவசியமற்றது. தவிர, புதிய ஜனநாயகம் ஆசிரியர் முழுவினர் தாம் இது குறித்து எழுத யோசித்தவுடனேயே எமக்கு FAXஇல் அனுப்பி வைத்திருக்கக்கூடும் என்றும் வாதம் செய்யலாம்!

பாசிச ராஜீவின் அனைத்து வகையான ஒருக்குமுறைகளுக்கும் நேரடியாக முகம் கொடுத்து, மக்களோடு நின்று, தம்மாலியன்றவரை போராடிவரும் அமைப்புகளில் ஒன்றான புதிய ஜனநாயகம் எழுதிய ராஜீவ் கொலை பற்றிய கட்டுரையும், "உரிய" தளத்திலில்லாத நாம் எழுதிய கட்டுரையும் சாராம்சத்தில் ஒன்றே என்பதைக் "கண்டுபிடிக்க" முடிந்ததென்றால் ஏன் இவை

ஒன்றுபடுகின்றன என்பதையும் கண்டுகொண்டிருந்திருக்கலாம்.

மனிதம் நிலை நிறுத்தப்படுவதற்கு இதற்கு எதிரானவர்கள் இல்லாமற் போவது தவிர்க்க முடியாததாகிறது. புறாவையும், கழுகையும் ஒரு கூண்டுக்குள் அடைத்துவிட்டு மனிதாபிமானம் பற்றி விரியுரையாற்றுவது புறாவைக் காப்பாற்ற உதவாது. மனிதாபிமானத்திற்கும் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள ஆயுதம் தேவைப்படுவதே இன்றைய நிலைமை.

- கடலோடிகள்

பின்னட்டை அறிவித்தல்...
கலம் 31இல் பிரசுரமான "தேசத்தின் குறிப்புகள்"இல் பிரசுரங்கள்.

நுகைச்சுவை!

நாம் வழிநடத்தும் புதிய சித்தாந்தம் இந் நாட்டு மக்களின் வாழ்வில் உண்மையான மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றது. வாழ்க்கைப் பாதையில் அடித்தளத்தில் தன்னைப்பட்ட நிலையில் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இலட்சக்கணக்கான மக்களின் வாழ்வில் ஒரு அடிப்படை மாற்றம் ஏற்பட்டு சுகமும் ஏழ்மை நிலையிலிருந்து விடுபட்டு வாழும் ஒரு சகாப்தத்தையே நாம் உருவாக்கி இருக்கிறோம்.
(ஐ.தே.க. பொதுக்கூட்டத்தில் பிரேமதாச)

மீண்டும்... மீண்டும்...
கனவாய்... பழங்கதையாய்...
பட்டியில் மாடாய் மீண்டும் நாங்கள்.

படுவந் தவறாமல்
பறுவத்தில் கத்தினால் மட்டுமே
அவன் "அதுக்கும்" விடுவான்.

புல்லை மட்டுமே எமக்குக் காட்டுவான்.
எல்லாப் பாலையும் அவனே கறப்பான்.
எங்கள் கன்றுகள் வெறும் முலை சப்பும்!!!

எம்மவர் பலரிடம் கேள் இதைப்பற்றி
சொல்லுவர் பிறவிப் பயனை முழுதாய் அடைந்ததாய்.

பாலைக் குடித்த அவனின் பிள்ளைகள்
பன்னியில் மீண்டும் முப்பாட்டன் படித்ததை
காது கிழிய அழுத்திப் படிக்கும்.

"பசு ஒரு சாதுவான பிராணி.
பசுவுக்கு நாலை கால்கள் உண்டு.
பசு கன்று போடும், சாணமும் போடும்.
பசு பால் தரும்"(?)

இது காப்பியமாகத் தொடர்ந்து வளரும்!
தமிழ்க்கொடி பறந்து வாளை அளையும்.

அனைஞ்சிட்டுப் போ!

*

இரா.ரஜீன்குமார்

— தமிழுணர்வு ! —

தேசத்தின் குறிப்பு

சுள் (இரண்டாம் பகுதி)

"நீ போனதடவையும் சொன்னாய். இப்பவும் சொல்லறாய். பேச்சுவார்த்தை நடக்கப் போகுது நடக்கப் போகுதெண்டு. எதைப் பற்றித்தான் அவர்கள் பேசப் போகிறார்கள்னோ?" என்று கேட்டேன் நான்.

"அது பற்றி யாருக்குக் கவலை? புலிகளுக்கோ, அரசுக்கோ. ஏன் மக்களுக்குக்கூட அது பற்றிக் கவலை இருக்கிறதாக எனக்குப் படவில்லை. ஒருவகையில் அது முக்கியமானதும் அல்லத்தானோ?"

"எது....?"

"பேச்சுவார்த்தையின்போது எதைப் பேசப்போகிறார்கள் என்பது"

"ஏன் அப்பிடிச் சொல்கிறாய்?" என்று வியப்புடன் கேட்டேன் நான்.

"ஏனென்றால் எதைப் பேசுவது என்பது பற்றி அரசுக்கு ஒரு முடிவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. புலிகளுக்கும் அதுதான். அரசுக்கு எதையும் விட்டுக் கொடுப்பது இயலாது என்ற நிலைப்பாடு. புலிகளுக்கு ஏன் போராடுகிறோம் என்பதையே தெளிவாகச் சொல்லும் அவசியம் இல்லை என்ற நிலைப்பாடு. ஆக நிலைமை எப்படி இருக்கும்? மக்களுக்கு இயற்கள் பேசுவதை

தமக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு இல்லை. எல்லோரும் எதிர்பார்ப்பது பேச்சுவார்த்தையால் வரும் பயனையல்ல! மாறாக அதன் பக்க விளைவாக வரும் தற்காலிக சமாதான நிலையை, யுத்த நிறுத்தத்தையே... யுத்த நிறுத்தம், சமாதான நிலை - அது தற்காலிகமாயினும் கூட - எல்லோருக்கும் அவசியமாயுள்ளது. மக்களுக்கு தாம் பட்ட புண்ணைக் கொஞ்சம் ஆற்றிக்கொள்ள... அரசுக்குத் தன்னைத் தயார்ப்படுத்த... புலிகளுக்கும் அதுவே... மற்றக் கட்சிகளுக்குத் தம்மை ஸ்திரப்படுத்த... என்று அது எல்லோருக்கும் தேவைப்படுகிறது. மற்றப்படி அது ஏதாவது தீர்வைக் கொண்டு வரும் என்ற நம்பிக்கை யாருக்கும் கிடையாது..."

"ஆனால் யுத்த நிறுத்தமும் அதைத் தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தையும் நடக்கப்போகுது. குறைந்தபட்சம் ஒரு பெடரல் - சமஸ்தி - முறைக்கு அரசு தயாரென அறிவிக்கலாம் என்று பேசப்படுகிறதே.. ஏன் நீ கூட அப்பிடிச் சொன்னாய்தானோ?"

"உண்மையில் ஒரு பெடரல் ஆட்சிமுறைக்குப் புலிகள் தயாராகலாம் என்பது எனது அபிப்பிராயமாக இருந்தது. அப்படி புலிகளின் சார்பில் வந்த பேச்சாளர்கள் தற்காலிகமாகவேறும் அதை ஏற்றுக்

கொன்னத் தயார் என்று தெரிவித்திருந்தார்கள். அரகக்குள்ளும் அப்படி ஒரு கருத்துப் போக்கைக் கொண்ட பகுதி இருக்கிறது. பிரேமதாசவை ஆதரிக்கிற புத்திசீலிகள் - குறிப்பாக டயன் ஜயதிலக - போன்றவர்களிடமும் அத்தகைய கருத்து நிலவுகிறது. ஆனால் அரசின் தன்மை அதற்குரியதாகத் தெரியவில்லை. அது இன்னமும் ஒற்றையாட்சியின் அவசியம் பற்றி வலியுறுத்தவும், மற்றவற்றைப் பயங்கரவாதம் என முத்திரை குத்தி அழிக்கவுமே முயல்கிறது. அதோடு புலிகளை அது தவிர்க்க முடியாமை காரணமாக பேசுவதற்குரிய ஒரு சக்தியாகக் கருதுகிற போதும், புலிகளைத் தொடர்ந்து வைத்திருக்க அது இடூட்டப்படவில்லை. ஆனால் இவையெல்லாவற்றையும் விட முக்கியமான ஒன்று இருக்கிறது..."

"என்ன அது..?"

"பண்டா-செல்வா ஒப்பந்தத்தின்படி வழங்கப்பட்ட அல்லது அதற்கிணையான அதிகாரங்களை வழங்குவது என்ற நிலைக்கு அரசு வந்து அதற்கு <<சமஸ்தி>> என்று பெயர் சூட்டினாலும் - சமஸ்தி என்பது சுயாட்சி அல்ல - அது பிரச்சிணையைத் தீர்க்குமா என்பதுதான்" என்ற நண்பர் மேலும் தொடர்ந்தார்.

"இது பற்றி நாம் முன்பும் கதைத்திருக்கிறோம். சமஸ்தி ஆட்சி

யின் அதிகாரங்கள் இலங்கையரசின் பேரினவாதக் கொள்கைக்கு உட்பட்டதாக இருக்கும்வரை அதற்கு எந்த அர்த்தமும் இராது. குடியேற்றம் மிகப் பெரிய பிரச்சிணையாக அமையும். சுவிற்சொந்து உதாரணம் பலராலும் இங்கு முன்வைக்கப்படுகிறது - அரசு தரப்பு எம். பி. க்கள், மந்திரிகளாலும் கூட. ஆனால் அதுவும் எவ்வளவுக்கு நடைமுறையிலுள்ள பரஸ்பர சந்தேகப் பிரச்சிணையை தீர்க்கும் என்பது இன்னமும் கேள்விக்குறியே. இலங்கையரசு இற்றைவரையும் தமிழ் மக்களை ஒரு தேசிய இனமென்றோ, அவர்களுக்கும் சுயநிர்ணய உரிமை உண்டென்றோ பேச்சளவில் கூட ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் சாதித்ததெல்லாம் <<தமிழும் உத்தியோக மொழி>> என்பதும் (சிங்களம் மட்டும் சட்டம் இன்னும் நீக்கப்படவில்லை!) தமிழர்கள் நண்டகாலமாக இலங்கையில் வசித்து வருகிறார்கள் என்பதுமே!! ஆனால் அது கூட வல்லிபுரப் பொற்சாசனம் போன்றவற்றால் பொய்யெனக் காட்ட முயற்சிகள் நடக்கின்றன. இவ்வளவு பிரச்சிணைகளுக்குப் பிறகும் குடியேற்றம் தொடர்கிறது. ஆக, சமஸ்தி, தமிழீழம் என்ற பெயர்களைப் பொறுத்தல்ல பிரச்சிணை தீர்க்கப்படுவது. அது முழுமையான அடிப்படை மாற்றத்தில் தங்கியுள்ளது. அதாவது இந்த அரசின் போக்கே மறுவார்ப்பு செய்யப்படவேண்டியுள்ளது!"

"ஆக உன்னை அபிப்பிராயத் திலை பேச்சுவார்த்தை எந்த மாறுதலையும் தராது என்றால் என்ன தான் முடிவு..?"

சொல்கிறாய்?"

"விடுதலைப் போராட்டந்தான். தமிழீழ விடுதலையை வென்றெடுப்பதற்கான போராட்டம்தான்..."

"முடிவு... என்ன என்பது வெளிப்படையானது. இலங்கை அரசின் ஒற்றையாட்சி அமைப்பு முறைக்குள் இதற்குத் தீர்வு இல்லை. கூட்டுமுறை ஆட்சி அல்லது சுயாட்சி அமைப்பு வழங்கும் முறைகளால் பிரச்சினை சைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு இறங்கி வருமானால் அப்படி ஏதாவது சாத்தியம். ஆனால் அப்படி இறங்கிவர அரசு தான் ஏறி நிற்கும் இன்றைய அத்திவாரத்தை உடைத்துப் புதிய அத்திவாரத்தைப் போட்டாக வேண்டும். அது நடக்காதவரை ஒரேவழி தமிழ் மக்கள் தொடர்ந்து போராடுவதுதான்...."

"அதுதான் எப்பவோ முடிந்த கதையாகிவிட்டதே? இப்போது 80 களில் போராட்டத்தில் குதித்த பலர் தமிழீழத்தை மறந்துவிட்டார்கள். இன்னும் சிலர் பழக்கதோஷத்தில் அதை உச்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு அது என்ன என்பதே தெரியவில்லை. தமிழீழம் இல்லை என்று அவர்கள் அழவில்லை. அவர்கள் அழுவதெல்லாம் நிம்மதி, சன்னாயகம், சுதந்திரம் என்பவற்றுக்காகத்தான். அது <<தமிழீழம்>> என்ற பெயர்ப்பலகையில்தான் இருக்குதென்று நீ நினைக்கிறாயா?"

"என்ன போராட்டத்தை நீ

நடைசீசுவை!

அடுத்த 10 ஆண்டு காலத்திற்கான விசேட கல்வித் திட்டத்தை கல்வியமைச்சருடன் இணைந்து தயாரித்து வருகிறேன். இத்திட்டத்தின் மூலம் 21ஆம் நூற்றாண்டில் மலையகத்தில் கல்வியில் மாபெரும் மறுமலர்ச்சி ஏற்படும்.
(கட்டிடத் திறப்பு விழாவில் தொண்டமான்)

"நான் சொன்னது அதில்லை. அவர்கள் விரும்புகிற நிம்மதி, சன்னாயகம், சுதந்திரம் எல்லாம் சுதந்திர அரசை ஸ்தாபிப்பதுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது என்றே நான் சொன்னேன். இன்றைவரைக்கும் தமிழீழம் தவிர்ந்த வேறு தீர்வு பிரச்சினைக்குத் தீர்வாகும் என என்னால் கருதமுடியவில்லை"

"தமிழீழம் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு என்று எப்படிச் சொல்லுவாய்? அங்கே மட்டுமாவது நிம்மதி கிடைக்கப் போகிறது என்பதற்கு ஏதாவது உத்தரவாதம் இருக்கிறதா?" எனக்குப் பச்சை மட்டை அடியும், படுகொலைத் தண்டனைகளும் சூாபகத்திற்கு வந்தன. சித்திர வதை முகாம்களின் நிர்வாக பீடமாக தமிழீழ அரசு இருக்குமோ என்ற எண்ணமும் தோன்றியது. மாற்றுக் கருத்துடையவர்கள், சிந்தித்தவர்கள் என்பதால் 1,500 பேருக்கு மேல் இன்றும் வதை முகாம்களில்.

நண்பர் யோசனையுடன் தலையாட்டினார். "அதுதான் பிரச்சினை. தமிழீழம் தேவை என்பது ஒரு விடயம். அதை யார் எடுப்பது என்பது இன்னொரு விடயம். இதை எப்படி எடுப்பது என்பது அடுத்த விடயம். எடுத்தது எப்படி அமையும் என்பது இதற்கடுத்த விடயம். ஒன்று தெரியுமா உனக்கு, என்பத்து முன்று, என்பத்து நாலு காலப் பகுதியில்

முதலாவது விடயம் மட்டும் இருந்தது. என்பத்தி நாலின் பின்பகுதியிலும், என்பத்தி ஐந்திலும் அதை எப்படி எடுப்பது என்ற பிரச்சினை மேலோங்கியது. என்பத்தி ஆறிலோ யார் எடுப்பது என்ற பிரச்சினை வந்தது. இப்போதுதான் இது எப்படி அமையும் என்று பேசப்படுகிறது. என்பத்தி முன்றில் அமையும் தமிழீழம் எப்படி இருக்கும் என்ற கேள்வியை யாரும் கேட்டதில்லை. கேட்டவர்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டார்கள். அதை எப்படிப் பெறுவதென்பதும் ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கவில்லை. அது பற்றிப் பேசியவர்களும் பரிசீலிக்கப்பட்டார்கள். என்பத்தி நாலிலோ எப்படிப் பெறுவதென்பது பெரிய பிரச்சினையாகியது. இதிலிருந்து ஒன்று புரியவில்லையா? தேவை மனிதரைச் செயற்படவைக்கிறது. செயல் மனிதருக்கு அனுபவத்தைத் தருகிறது. அனுபவம் திட்டமிட வைக்கிறது. என்பதுகளில் எழுந்த உணர்வலை அடங்கி தொண்ணூறுகளில் அது நிதானமான திட்டமிடலின் அவசியத்தைக் கோரி நிற்கிறது. இந்தப் பத்தாண்டுகளின் அனுபவம் அது. ஆனால் இப்பத்தாண்டுகாலம் பலருக்குத் தொடங்கிய இடத்தை மறக்கவைத்துவிட்டது. தொடங்கிய இடம் சூாபகமில்லாவிட்டால் போகும் இடம் பற்றித் தெளிவாக இருக்க முடியாது. போகும் இடம் தெளிவில்லையென்றால் <<போக்குக்கு>> அர்த்தம் இருக்க முடியாது! ஆக, இப்

போது தேவை எப்படி எமது போராட்டத்தை முன்னெடுப்பது என்பதைத் திட்டமிடுவதுதான் "நண்பர் முச்சு விடாமல் சொல்லி முடித்தார். எனக்கு இன்னமும் சந்தேகம் இருந்தது.

"சரி. திட்டமிடுவது யார்? பொருளாதாரத் திட்டமிடல், கொள்கைத் திட்டமிடல் அதிகாரிகள் மாதிரி இதற்கும் யாராவது நியமிக்கப்பட வேண்டுமா?" என்று கேட்டேன் கிண்டலாக.

"மனம் போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம். மாற்றாசை உறவென்று நம்பவேண்டாம் என்று உலக நீதி சொல்கிறது ஞாபகம் இருக்கிறதா உனக்கு? மனம் போனபடி போகிற <<தன்னியல்பு>> மனித வாழ்க்கையில் எல்லா நடைமுறையிலும் தோல்வியையே கொண்டுவரும். சிலர் அதைப் புரிந்துகொண்டு விழித்துக்கொள்கிறார்கள். சிலர் அதைக் கண்டு கொள்ளாமலே காலத்தை வீணாக்கி அழிகிறார்கள். எமது போராட்டம் தன்னியல்பு வழி இழுத்துச் செல்லப்பட்டு முட்டு சந்திக்கு வந்து நிற்கிறது. சிலர் இந்தியாவுடனும், சிலர் இலங்கையுடனும், வேறு சிலர் ஆயுதங்களுடனும் கூட்டுச் சேர்ந்து தம்மைப் பாதுகாக்க முயல்கின்றனர். தாமே உருவாக்கிய புயலிலிருந்து மீள் ஒய்வொரு பற்றுக்கோட்டைப் பிடித்துக்கொண்டு அதுபோகும் போக்

கில் இழுப்பட்டுப் போகின்றனர். தமது மீட்சியின் அவசியம் பயணத்தின் நோக்கத்தையே அவர்களுக்கு மறக்க வைத்துவிடுகிறது. இப்போது நடப்பது ஒரு இருப்புக்கான போராட்டம் ஆகிவிட்டது (Struggle for Existance). ஆனால் இந்த தன்னியல்பு இருத்தலுக்கு வழிகாட்டுவதுடன் நின்றுவிடுகிறது என்று சொல்லலாம். நவீன விஞ்ஞானம் ஒழுங்கான திட்டமிடலை முதன்மைப்படுத்துவது வெற்றிகரமான முடிவுகளைப் பெற. நாம் அப்படிச் செய்யாமல் தூங்கிக் கொண்டிருந்தோமாயின் திரும்பவும், திரும்பவும் இதே இடத்திலேயே நிற்போம். திட்டமிட்ட குடியேற்றக் கொள்கை அம்பதுகளிலேயே சிங்கைப் பேரினவாதிகளால் திட்டமிடப்பட்டது. அப்போது ஒருவரும் அலட்டிக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் அது இன்று பெரிய பிரச்சினையாக வளர்ந்திருக்கிறது. எதிரிகள் திட்டமிட்டுச் செயற்படும் போது நாம் மனம் போனபடி தன்னியல்பாக செயற்படுவோமானால் அது அவர்களது திட்டத்திற்கு சில தடங்கல்களை ஏற்படுத்த மட்டுமே முடியும். அவர்களது நோக்கத்தை நாம் புரிந்துகொள்ளாவிட்டால் அடிக்கடி தடுமாறுவோம். பெணத்த சிங்கைப் பேரினவாதத்தில் வெடிப்பு ஏற்படுகிறதென்றோ, பிரேமதாஸ் ஞானஸ்னானம் பெற்று சத்தியவாள் ஆகிவிட்டான் என்றோ பிரமை கொள்ளுவோம். ஆனால் இவை ஒவ்வொரு தடவையும் எம்மை ஏமாற்

றிக் கொண்டே போகும்...." அவர் மேலும் தொடர்ந்தார்.

"இன்னும் சொல்லலாம். குறிப்பாக சனநாயகவாதிகளாகிய, இன்றைய போராட்டத்தின் தவறுகள் காரணமாக அதனுடன் ஒத்துப் போக மறுக்கிற, கடந்தகாலப் போராளிகளும், ஆதரவாளர்களும் தாம் பல தடவை தடக்கி விழுந்த பின்னும் எழுந்து நெஞ்சு மண்ணைத் தட்டிவிட்டு ஒருகிறார்கள். இவர்களைப் பொறுத்தவரை இருந்த இடத்திலிருந்து ஒரு அங்குலமேனும் அப்பால் நகர்வது ஒரு வகை முன்னேற்றமே. இருப்புடன் முரண்பட்டு அதிலிருந்து மீற முயல்வதாகிய <<புரட்சியே>> இவர்களுக்கு மகத்தானதாகிவிடுகிறது. ஆனால் அந்த ஓரங்குலமும் எத்திசை நோக்கிப் போகிறதென்பது அவர்களுக்கு முக்கியமில்லை. தாம்

வந்த பாதையை ஒருபோதும் திரும்பிப் பார்க்காததால் நகர்வு பின்னோக்கியா முன்னோக்கியா என்பது அவர்களுக்கு முக்கியமில்லை. ஜின் போல் சாத்ரேயின் குட்டிக்கதை ஒன்றில் வரும் குதிரைக்காரனைப் போல லயத்தைவிட்டு வெளிப்படுவது மட்டுந்தான் சிந்தனை. என்கே என்பது முக்கியமில்லை. ஆக, முதலில் - திட்டமிடலுக்கு முதலில் - நாம் செய்யவேண்டியதெல்லாம் திட்டமிடலின் அவசியத்தைப் புரியவைப்பதென்றே நான் நினைக்கிறேன்."

"ஆனால் திட்டமிடாமல்தான் இவர்கள் செயற்பட்டார்கள் என்று நீ அடித்துச் சொல்கிறாயா? அன்றைய கொமினிஸ் பாட்டி முதல் இன்றைய புலி வரை ஒருத்தரும் ஒரு திட்டமும் இல்லாமல் செயற்பட்டதாக நான் நினைக்கவில்லை. அவர்களிடம் ஒரு திட்டம் இருந்

நகைச்சுவை!

மக்கள் மயமாக்கலை தனியார்மய நடவடிக்கை என எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் வர்ணித்தனர். உண்மை அதுவல்ல மக்கள் மயமாக்கல் நடவடிக்கைகளின்போது தொழிலாளர்கள் இலவசமாகப் பங்குகளைப் பெறுகின்றனர். (பாராளுமன்றத்தில் வர்த்தக, வாணிப அமைச்சர்)

தது.இல்லையா?"

"நீ சொல்வது முழுக்க முழுக்கச் சரியல்ல என்பது உனக்கே தெரியும்தானே.பிறகேன் கேக்கிறாய்..?"

"நீ என்ன சொல்கிறாய்.. எனக்கு வினங்கேலை" என்றேன் நான்.கொஞ்சம் எரிச்சல் வருமாப் போல் இருந்தது.

"கொம்மினிஸ்ட் பாட்டியிட்டை திட்டம் இருந்தது புத்தக வடிவில். அதுவும் ஒருவகை தன்னியல்பான திட்டம்.பழக்க தோஷத்தில் எழுதியது.அது ஒருபோதும் நடைமுறைப் படுத்தப்படுவதற்காக எழுதப்பட்டதல்ல.திட்டம் என்பது வெறும் காகிதத்தில் எழுதி வைப்பதல்ல.அது ஒருவரின் புரிதல்,செயல் இரண்டுக்கும் வழிகாட்டுவது.கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி திட்டத்தை எழுதி வைச்சிட்டு மனம்போனபடி நடந்தது.திட்டம் படிக்க மட்டுமே தேவைப்பட்டது. செயற்பட அவர்களது தன்னியல்புப் போக்கே வழிகாட்டியது.புலிகளின் சோசலிஸத் தமிழ்முத்தை நோக்கி என்ற புத்தகத்தைப் படிச்சிருந்தால் திட்டம் எழுதுவதன் நோக்கம் புரியும்.அவர்களின் ஸ்தாபனத்தின் சிந்தனையாக அது இருக்கவில்லை. மறுதலையாகச் சொன்னால் எழுதப்படுகிற திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிந்தனை வளர்க்கப்படவில்லை.ஸ்தாபனம் கட்டப்படவி

ல்லை.மாறாக அது ஒரு தேவையற்ற தொங்குசதையாக இருந்தது. தவிரவும் திட்டமும்,திட்டத்துடன் எழுதப்பட்டதா?தன்னியல்பு சிந்தனைப் போக்குடன் எழுதப்பட்டதா? என்பது இன்னொரு பிரச்சினை..."

"நீ சொல்வது சிந்தனைத்துறையில் ஆதிக்கம் செய்கிற தன்னியல்பு உடைக்கப்படும்வரை, திட்டமிட்ட செயற்பாடு சாத்தியமில்லை என்பதுதானே?"

"அதுதான்.ஆனால் அச் சிந்தனையும் நீண்டகாலப் போராட்டத்திலேயே உடைக்கப்பட முடியும். எமது தோல்விக்கு என்ன காரணம் என்பது பற்றி யாருடனாவது பேசியிருக்கிறாயோ?"

"பேசியிருக்கிறேன்.பலர் எழுதினதைப் படித்திருக்கிறேன்.ஏன்...?"

"அவர்கள் பொதுவாக என்ன சொல்கிறார்கள்?"

நான் மெனனமாகினேன்.இந்தக் கேள்வி என்னுள் பல சிக்கல்களை எழுப்பிவிட்டது.தோல்விக்கு காரணம்?பிரபாகரனா?உமாமகேஸ்வரனா?இந்தியாவா?சுத்த இராணுவவாதமா?மக்கள் மீது நம்பிக்கையின்மையா? ஸ்தாபனங்களின் ஒழுங்கற்ற தன்மையா?தவறான அரசியல் நிலைப்பாடா?எது?எது?? எனக்குத் தீர்மானிக்க முடியாவி

ல்லை.நண்பரை நோக்கிப் பதில் தேடும் அவாவுடன் பார்த்தேன்.

"சரி, உதுக்குப் பதில் தொகுக்க கஷ்டம் என்றால் இதுக்குப் பதில் சொல்லு.புலிக்கும்,புளொட்டுக்கும் என்ன வித்தியாசம்..."

"இரண்டுக்கும் பெரிய வித்தியாசம் இல்லை.இரண்டும் ஒன்று தான்"என்றேன் நான் எரிச்சலுடன்.

"உது ஒருவகை ஆய்வு.ஆனால் உது முழுக்க முழுக்கப் பிழையுமில்லை.முழுக்க முழுக்கச் சரியும் இல்லை.உதாரணமாக <<இராணுவக்குழு>> வடிவத்தை நிராகரித்து சுத்த இராணுவப் பாதையை எதிர்த்து <<மக்கள் போராட்டம்>> என்ற கருத்துடன் பிரிந்த முதலாவது புலி உடைவில் தோன்றியது தானே புளொட்.அப்ப எப்படி நீ வித்தியாசம் இல்லை என்று சொல்லுவாய்?புலி ஊர் ஊராய் ராணுவ முகாம் போடும்போது புளொட் பாசறை போட்டதும்,றோட் திருத்தினதும் மக்கள் யுத்தம் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்ததும் உனக்கு ஞாபகமில்லையா?"

"ஞாபகம்தான்.ஆனால் அவங்களும் தங்கடைப் பிரச்சாரத்தின் போது வடிவனியா முதல் மாதகல் வரை ஒரு எஸ்.எம்.ஜி.யைக் காட்டியே தம்மைப் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்தவங்கள்.ஆக்கணைச் சேர்த்த

வங்கள்.உமைகுமாரன். இறைகுமாரனை சுட்டுத் தன்னினவங்கள்"

"பொறு பொறு.அவசரப்படாதை. அப்ப ஏன் அவங்கள் பிளவுபட்டவங்கள்?"

"உமாவின்ரையும்,பிரபாவின்ரையும் தனிப்பட்ட பிரச்சினையாலை இல்லையோ?"

"அரசியல் எண்டு வந்தாப் பிறகு என்ன தனிப்பட்ட பிரச்சினை?அதுக்கும் ஒரு அரசியற் பின்னணி,சிந்தனைப் போக்குப் பின்னணி இல்லாமல் இல்லை.அதை விடப் பெரிய உண்மை உடைவின் போது உமா இயக்கத்தில் இல்லை என்பது!"

"என்னவோ சரி.அப்ப நீ என்ன சொல்ல வாராய் இப்ப?"என்றேன் நான் சலிப்புடன்.

"இப்போது ஒவ்வொருவரும் பிரச்சினையைப் பல்வேறு மட்டங்களில் ஆராய்கிறார்கள். தனிநபர் மட்டம்,ஸ்தாபன மட்டம்,அரசியல் மட்டம் என்று.ஆனால் பிரச்சினை இன்னமும் தத்துவார்த்த மட்டத்தில் சரியாக ஆராயப்படவில்லை. சிந்தனையை தன்னியல்புத் தத்துவம் ஆதிக்கம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் ஆய்விலும் அது தொழிற்படுகிறது.இந்த தன்னியல்பு நெறியின் இரு அந்தம்

ஆன்மீக வாதம், நம்பிக்கை வரட்சி, சோர்வு ஆகவும், மறு அந்தம் அதி த்விர பயங்கரவாதம் ஆகவும் இருக்கிறது. கண்முடித்தனமான செயல் என்பது இதுதான்.. எங்களுடைய உரையாடல் தொடர்பாக வரும் விமர்சன ஆய்வுகளும் இப்படித் தான் உள்ளன. பொருண்மையான ஆய்வு என்று பெயரளவில் சொல்லிக்கொண்டே தன்னியல்பான ஆய்வுகள் நடக்கின்றன. உண்மையில் தன்னியல்பான ஆய்வுமுறை ஒரு ஆய்வுமுறையே இல்லை. அது வெறும் மனப்பிராந்திதான். புலி பற்றியோ அரசு பற்றியோ இத்தியா பற்றியோ எல்லா ஆய்வும் எமது விருப்பில் இருந்துதான் ஆரம்பமாகின்றன. <<அழிவு அரசியல்>> பற்றிப் பேசுபவர்கள் கூட ஆரம்பிக்குமிடம் சொந்த விருப்பிலிருந்துதான்...."

"சரி எப்படியோ சுற்றி உலகத்திற்கு வந்துவிட்டாய். ஆனால் புலிகளின் கடந்தகால நடவடிக்கைகள், அதன் பாதிப்புகள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு ஆய்வு செய்வதை எப்படி நீ தமது சுய விருப்பிலான ஆய்வுமுறை என்று சொல்லலாம்? அவை பொருண்மையான உண்மைகளை (Facts) அடிப்படையாகக்கொண்டு அமைவதாகச் சொல்லமுடியாதா?"

"தகவல்கள், சம்பவங்கள் எல்லாம் பகுதிதான் உண்மை. அல்லது

அவை உண்மையின் ஒரு பகுதிகளே. ஒரு பொருளின் தொடக்கமும் முடிவும் பற்றிய அதன் போக்குப் பற்றிய அறிவில்லாமல் ஒரு பொருளை <<இதுதான்>> என்று அடித்துச் சொல்லுவது பகுதி உண்மை மட்டுமே. அதன் மாறுதல் கட்டம் எதுவென்று ஆராயாமல் சொல்லப் படுவது சில நிலைமைகளை விளக்கும்; ஆனால் அது எப்போதும் சரியாக இருக்கவேண்டும் என்றில்லை"

"இன்று உனது பேச்சே ஒரு புதிராக இருக்கிறது என்றால் உனது பேச்சின் கனவிடயங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஒரே குழப்பமாக இருக்கிறது...."

"இதிலே குழம்ப எதுவும் இல்லை. நிதானமாக யோசித்தால் சரி. கே.கே.எஸ். ரோட்டில் யாழ்ப்பாணப் பக்கமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கும் ஒருவன் யாழ்ப்பாணம் தான் போகிறான் என்று அடித்துச் சொல்வது முழு உண்மையல்ல என்பது போன்ற ஒன்றேதான் நான் சொன்னது...."

"அதில் என்ன பிழை? அது எப்படி பகுதி உண்மையென்பாய்?"

"முதலில் அவன் எவ்விடத்தில் போகிறான் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக அவன் தெல்லிப்பனையில் போகிறான் என்றால் மல்லாகம், சுன்னாகம்,

மருதனாமடம் , கோண்டாவில், தாவடி ஆகிய சந்திகளில் அல்லது அதற்குள் வரும் ஏதாவது ஒரு ஒழுங்குகையில் அவன் திரும்பலாம். இப்போ உனது கணிப்பு பகுதி உண்மையாகிவிடகிறதல்லவா?"

"இதற்கும் புலி பற்றிய மதிப் பீட்டுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"புலி இந்தியாவுடன் பேசினது, றெயினிங் எடுத்தது, இலங்கையுடன் பேசியது, பிறகு சண்டை பிடிப்பது, இன்று பேசத் தயாராக உள்ளது எல்லாம் வெவ்வேறு சம்பவங்கள். புலியின் உன்னார்ந்த இயல்பைப் புரிந்துகொண்டால் மட்டுந்தான் இந் நிகழ்ச்சிகளைப் புரிந்துகொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் இவை பற்றி எதுவும் சொல்லமுடியாது. நிகழ்ச்சிகளை வைத்து நோக்குபவர் புலியைத் துரோகி என்றும், தேசிய போராளி என்றும், பாலிஸ்டீ என்றும் பல்வேறு விதமாக அபிப்பிராயம் சொல்வார். ஆனால் ஆய்வு செய்ய அவரால் முடியாது. அவர்களுது அரசியல் <<அழிவுத் தன்மையானது>> என்று சொல்வது அதன் உன்னார்ந்த தன்மையைப் பிரதிபலிக்காததால் - அத்தகையதொரு அம்சத்தையும் அது கொண்டிருந்தபோதும் - அதன் போக்கை விளக்க முடியாதுள்ளது. இங்கு சம்பவங்கள் தொகுக்கப்படுகின்றன. தொகுக்கப்படும் சம்பவங்கள் புலிகளின் பல்வேறு நடவடிக்கைகளின்

அழிவுத்தன்மைகளைக் காட்டுகின்றன. ஆனால் அதுவே அது மட்டுமே அவற்றின் முழுமையல்ல. எமது பிரச்சினை புலியில் மட்டுமல்ல அனைத்து இயக்கங்களிலும் நிலவிய பொதுப்போக்கான - இன்றளவும் நிலவுகிற - தன்னியல்புப் போக்கை சிந்தனைத்துறையில் ஒழிப்பது; ஆய்வுமுறையில் அதன் ஆதிக்கத்தை தத்துவார்த்தரீதியில் உடைப்பது, அதன் மூலம் புதிய திட்டமிடம் சக்தியை எமக்கு உருவாக்கிக்கொள்வது என்பதே. சரியான திட்டமிடல் இருப்பின் செயல் உருவாக்கம் பெறவும், வெல்லவும் அதிக கஷ்டமிடுக்காது."

"ஆனால் இந்தத் திட்டமிடலுக்கு எவ்வளவு காலம் எடுக்கும்?"

"அது எமது முயற்சியில், திறந்த விவாதத்தில் தங்கியுள்ளது. விவாதம் முக்கியம் என உணரப்பண்ணவே எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறது. பார்ப்போம்..."

"ஆக நீ சொல்கிறபடி திட்டமிடல் முடியும்வரை நாம் எதுவும் செய்ய முடியாது. முன்னேற முடியாது என்பதுதானே?"

"திட்டமிடலே ஒரு முன்னேற்றம்தான். தவிரவும் ஒருவகைப் போராட்ட படிமுறை வளர்ச்சியில் தான் சாத்தியம். தன்னியல்புச் சிந்தனையை உடைத்துப் பொருண்மை

யான ஆய்வுகளுடன் நாம் செயற்
படுவது என்றால் அது ஒரேநாளில்
சாத்தியமென்றோ நாம் தொடங்
கிய அதே கணத்திலேயே தன்னிய
ல்புச் சிந்தனை எம்மிடமிருந்து
விடைபெற்றுப் போய்விடுமென்றோ
அர்த்தமில்லை. புதிய சிந்தனைக்கு
எம்மை நாம் பயிற்றுவிக்க வேண்
டும். அதற்கு நிறையக் கற்கவேண்
டும். கற்றதைக்கொண்ட நடைமுறை
வேலையில் ஈடுபடவேண்டும். பிறகு
திரும்பவும் அதைக் கற்று...."

"ஓஹோ" என்று சிரித்தேன்
நான்.

"ஏன் சிரிக்கிறாய்..?"

"இல்லை.. உன்னை நடைமுறை
வேலைக்குப் புலி விடலா போகுது?
அதிதென்ன அப்பிடி நடைமுறை?"

"விவாதிப்பது, பழைய அனுபவ
ங்களைப் புதிய சிந்தனை ஒழுங்

கில் தொகுப்பது, ஒரு தேசவிருத
லைப் போராட்டத்திற்கான அடிப்
படைகளை உருவாக்குவது..."

"புலி விடுமா?"

"எது செய்ய வேண்டுமென்று
யோசி. ஆர் விடுவினம் என்று
யோசியாதை. அதை எப்படித் தவி
ர்ப்பது அல்லது அதையும் மீறி எப்
படி இயங்குவது என்று யோசி.
அது அல்லலா முக்கியம்..."

எனக்குப் பேச முடியவில்லை.
பல குழப்பங்களும், சந்தேகங்களும்
கிளம்பின. வாசகர்களுடன் எமது
உரையாடலைப் பகிர்ந்துகொண்டு
விட்டுத் திரும்பவும் பேசுவோம்
என்று யோசித்தேன். நான் முன்பும்
இதுபற்றிச் சொல்லியும் யாரும்
அக்கறை காட்டவில்லை. இம்முறை
யாவது யாராவது இதுபற்றிச்
சொன்னால், கருத்து முன்வைத்தால்
பகிர்ந்து கொண்டு விவாதிக்க முடி
யும் என்று நினைக்கிறேன்!

நுரைக்காயை!

தமிழ்த் விருதலைப் போராட்டத்
த்தின் முக்கிய தலைவரான உமா
மகேஸ்வரனின் இழப்பு புலனாட்
டுக்கு மட்டுமல்ல, தமிழ் பேசும்
இனத்திற்கே பேரிழப்பாகும்.
அவர் ஆற்றிவிட்டுச் சென்ற பணி
களை நாம் நினைவுகூருவோம்.
(லண்டனில் நடந்த நினைவாஞ்ச
லிக் கூட்டத்தில் ENDLF உறுப்பினர்)

கொலைகார உலகம்!

அரசியல் காரணங்களுக்காக உலகின் பல பாகங்களிலுமுள்ள 141 நாடுகளில் மக்கள் சித்திர வதைக்குள்ளாகியும், கொடுமைக்கு உள்ளாகியும், கடத்தப்பட்டும், காணாமற் போயும், விசாரணைகளின்றி கொடிய சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டும், கொல்லப்பட்டுமுன்னார்கள்.

கடந்த மாதங்களில் குவைத் தில் ஈராக் படைகளினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அக்கிரமங்கள் குறித்தே உலகின் கவனம் 'திருப்பப்பட்டிருந்ததால்' ஏனைய நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மனித உரிமை மீறல்கள் அதிக கவனத்தைப் பெற முடியாமல் மறைக்கப்பட்டுவிட்டன. பல நாடுகளில் இம் மனித உரிமை மீறல்கள் இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பதுடன் நிலைமைகள் மேலும் மேலும் மோசமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

40க்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் சித்திரவதைகளின்போது மக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள். அரசாங்கப் படைகளினால் பொதுமக்கள் மேல் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சித்திர வதைகள் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. கைது செய்யப்படுபவர்கள் பொலிஸாரினால் குறுந்தடிகள், துப்பாக்கிக் கைப்பிடிகளினால் அடித்து நொருக்கப்படுவதிலிருந்து அழகான சாக்குகளால் முற்றாக முடிக் கட்டப்பட்டு ஆண்களின் பிறப்புறுப்பு விதைகள் நசுக்கப்படுவது உட்பட பலவகையான கொடுஞ் சித்திர வதைகள் அரசபடைகளால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

29க்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் ஆயிரக்கணக்கான பொதுமக்கள் காணாமற் போவது தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் விளக்கம் காணாமற் போனவர்களாகக் கரு

தப்படுபவர்கள் அரசாங்கங்களின் இரகசியப்படைகளினால் கொல்லப் பட்டுள்ளார்கள் என்பதே.

பல நாடுகளில் அரசாங்கங்களின் "மரணப் படைகள்" முதலானிகளுக்கெதிரான தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களில் தலையிட்டு தொழிலாளர்களைக் கொலை செய்து முதலானிகளுக்குச் சேவகம் செய்து வருகின்றன.

மிகவும் அதிர்ச்சியளிக்கும் செய்தி சிறுவர்கள், குழந்தைகளும் கொலைப்பட்டியல்களில் இடம்பெறுவது. பிறேஸிலின் தலைநகரத்தில் சென்ற வருடத்தில் மட்டும் 500க்கு மேற்பட்ட சிறுவர்களும், குழந்தைகளும் அரசாங்கத்தின் மரணபடைகளால் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

90 நாடுகளில் மரணதண்டனை இன்றும் அதிகாரபூர்வமாய் அமுலில் உள்ளது. தமது ஆட்சிமுறைக்கு எதிரான பொதுமக்களை இந்த நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் தூக்கிலிட்டுக் கொன்றுவருகின்றன. அமெரிக்காவில் மட்டும் 2,300 பேருக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

சர்வதேச மன்னிப்புச் சபையின் 1991ஆம் ஆண்டு அறிக்கையிலிருந்து தொகுப்பு: நிக்ஸன்

தூண்டில்

செப்டம்பர் 1991

சூலம்: 45

ஆசிரியர் குழு: கடலோடிகள்

முகவரி: THOONDI
Südasien Büro
Grosse Helmstr. 88
4600 Dortmund 1
Germany

தொலைபேசி: (0231) 136633

<புதன்கிழமைகளில்
14-20 மணிவரை>

சந்தா

ஜெர்மனி : 6 மாதங்கள் = 20,- D.M
1 வருடம் = 38,- D.M
ஐரோப்பா : 6 மாதங்கள் = 25,- D.M
1 வருடம் = 48,- D.M

அமெரிக்கா.

ஆபிரிக்கா

ஆசியா : 1 வருடம் = 68,- D.M
அவுஸ்ரேலியா: 1 வருடம் = 78,- D.M

தபாற்கணக்கு இல: 308 074 68
Postascheckamt Dortmund
BLZ 440 100 46

சஞ்சிகை வசர்ச்சிக்கான உதவியில் ஒன்றாக உங்கள் சந்தா நிதியை அறுப்பிவைத்ததும் எமக்கு கடிதம், மூலம் அறிவியுங்கள்.

உங்கள் கருத்துகள், விமர்சனங்களுடன் எங்களுடையதும், உங்களுடையதுமான முயற்சிகளைப் பயனுள்ளதாக்குவோம்.

அறிவீக்துல்

அாக புலிகளை முடக்கலாம். அழிக்க முடியாது. அது தமிழ் மக்களின் போராட்டத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது.

புலிகளும் அரசைத் தாக்கலாம். வெல்ல முடியாது. ஏனென்றால் அது மக்களின் பாங்களிப்போடு சம்பந்தப்பட்டது. இவர்களின் அடிப்படைத் தவறே "மக்கள்" என்று ஒரு முக்கியமான பகுதி எமது போராட்டத்தில் இருப்பதையே ஏற்றுக்கொள்ளாததாகும். தம்மையும், தமது ஆயுதங்களையும் விட்டால் ஒரு உலகம் இருப்பதாக இவர்கள் நம்புவதே இல்லை.